Üç Aylık Kültür Sanat
Politika Dergisi
Sayı:23 - Nisan 2021

İMTİYAZ SAHİBİ:
Divriği Kültür Derneği adına
Başkan Cafer YILDIZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:
Aslan KILIÇ

YAYIN KURULU:
TÜRKAN SOLMAZ, HELİN METİN,
AKIN ALTUNAY, ORHAN AKKAYA

GÖRSEL YÖNETMEN
ÖZGÜR ÖZCAN
0 533 386 31 14

KAPAK FOTOĞRAFI:
Yusuf GÜLDALI

ADRES:
İstiklal Caddesi, Suriye Pasajı, No: 166
Kat:2 D:37 Beyoğlu / İstanbul
(0212) 292 20 20

WEB
www. divrigi.org.tr

ELEKTRONİK POSTA
info@divrigi.org.tr

BASKI:

Editör'den...

Merhabalar değerli okurlarımız,

Divriği Kültür Derneği Olağan Genel Kurul sürecine girmiş olması nedeniyle DKD 48.ve 49. Dönem DKD Dergi Yayın Kurulu olarak elinizde tuttuğunuz bu son sayısı ile sizlere veda etmiş olmaktayız.

İzleyen süreçte, DKD Yeni Yönetim Kurulu tarafından oluşturulacak dergi yayın kurulu şüphesiz bu misyonu daha da ileriye taşıyarak dergi ile ilgili tüm unsurlarda büyük ilerlemeler kaydedecektir.

Değerli dostlarımız,

Kurumsal yayın organı olan dergiler, iletişim araçları içinde çok önemli bir yer tutar ve temsil ettiği kitlenin vizyonu haline gelirler. Bu anlayış çerçevesinde sizlerin eline geçecek her yeni sayı hazırlanırken amatör bir heyecan, profesyonel bir çalışma ciddiyeti içerisinde olmaya gayret ettik..
İçeriğin oluşturulmasında ki konular, fotograflar, bilgiler, haberler özenle seçilerek baskı ve dağıtım aşamasına geçildi.

Demokratik, laik, cumhuriyet , evrensel insan hakları , hukukun ve adaletin üstünlüğü asla vazgeçemediğimiz yayın ilkelerimiz, umutlarımız da her zaman direncimiz olmuştur.

İran'lı şair Furuğ Ferruh deyişiyle; "Yeniden merhaba diyeceğim güneşe" ..

Güzel günlere olan özlem ve inançla hoşçakalın, dirençle kalın...

Divriği Kültür Dergisi
Yayın Kurulu

İÇİNDEKİLER

4

GÜNCEL
DİVKOOP, "Üreten Divriği'nin Markası" Olmaya Aday
Sınırlı Sorumlu Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi DİVKOOP olarak, memleketimiz Divriği'deki üreticileri desteklemek, tüketicileri doğal ve sağlıklı gıdayı ulaştırmak amacı ile çalışmalar yapıyoruz.

6

HABER
33 Canımızı Andık
Madımak 27 Yıldır Yanıyor
2 Temmuz 1993 Sivas Katliamında kaybettiğimiz 33 canımızı, 4 Temmuz Cumartesi günü Zincirlikuyu da Asım Bezirci ve Karacaahmet te Nesimi Çimen'in kabirleri başında andık.

9

Divriği için güç birliği
Divriği Kültür Derneğimizin organizasyonu ile 'Divriği İçin Güç Birliği' konulu istişare toplantımızda hemşehrilerimizle bir araya geldik.

12

KÖYLERİMİZ
Geçmişten Geleceğe, Galibek Komün'ü

15

HABER
Destekleyin geleceğe uzansınlar
'Destekleyin, Geleceğe Uzansınlar' dayanışma kampanyası çerçevesinde alınan tabletler öğrencilerine teslim edildi.

16

EKONOMİ
Yoksulluk genişliyor, derinleşiyor

19

BİYOGRAFİ
Duyarlı, duygulu, cağdaş, bilinçli, entelektüel ve sıkı bir devrimci yurtsever:
Avukat Şevket Epözdemir

23

Pandemi ve sağlık emekçileri
9 aydır hiç bilmediğimiz bir pandemi ile mücadele ediyoruz. Hem fiziken hem de ruhen çok yorulduk. Pandemi sürecini yöneten iktidar ne yazık ki bizim sorunlarımız, taleplerimizi görmezden geliyor.
SANAT
Öğretmen, Ressam, Eleştirmen ALİ ÇAĞLAYAN

24

Deprem ve bina güçlendirme
Ülke topraklarının yüzde 66'sı yüksek riskli deprem bölgelerinde yer almaktadır. Nüfusumuzun yüzde 70'ini barındıran 11 büyük kent, büyük sanayi kuruluşlarının yüzde 75'i deprem tehlikesi altındadır.

28

YAŞAM
Sırtımıza saplı iğneler

30

KİTAP
Anlatılan Bizim Hikayemiz...
"Anlatmak hatırlamak, hatırlamak da acı çekmektir."

34

DERNEK HABER
28.05.2020 PANDEMİ GÜNLERİNDE EKONOMİ
06.06.2020 PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ ALİ ŞEKER
13.06.2020 PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ PINAR AYDINLAR
25.06.2020 PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ ŞAİR CEKETLİ ÇOCUK ANISINA SÖYLEŞİ NİYAZİ KOYUNCU
26.06.2020 ZİYARET/ SOHBET PROF. DR. ALİ YILDIRIM
30.06.2020 MİTİNG AVUKATLAR SUSARSA TÜRKİYE SUSAR
07.07.2020 ZİYARET BAHÇELİEVLER BELEDİYESİ
08.07.2020 SAVUNMA SUSTURULAMAZ NÖBETİ
19.07.2020 KADINLAR EŞİT YAŞAYACAK

BAŞKAN'DAN

İnsanlık için büyük sınav...

Sevgili Divriği Kültür okurları, uzun bir aradan sonra tekrar merhaba. Bu 'Merhaba'yı gerçi dostlarla bir arada coşkulu güzel etkinliklerde yapmak isterdik fakat maalesef bir yılı aşkın süredir rutinimizin değiştiği hiç ummadığımız bir süreç yaşıyoruz. İnsanlık büyük bir sınavdan geçiyor. Demokrasi ile yönetilen, insan haklarına, hukuka, doğaya saygılı, yurttaşının sağlığını ve refahını önceleyen devletler bu süreci zor da olsa yönetebiliyorlar. Bugüne kadar toplum yararına üretmiş oldukları artı değerleri, birikimleri zor süreçlerde toplumun ihtiyaç sahiplerinin zora düşenlerin hizmetine sokabiliyorlar. Oysa Biz de öyle mi? Ülkenin yer altı yer üstü kaynaklarını, birikimlerini, dayanışma kültürünü, adalet duygusunu, umudunu, özgüvenini, geleceğini bir avuç yandaşın kişisel çıkarları için tüketen iktidar tüm bu yaşananlardan hiç ders almamış gibi hâlâ tüketmeye devam ediyor. Kaybetmiş olduğu büyük şehirlerdeki belediyelerin hizmet vermesini engellemek için akla hayale gelmeyen yöntemlere başvuruluyor. Bugüne kadar büyük şehirlerde belediyenin uhdesinde olan birçok yer çeşitli operasyonlarla merkezi hükümete, vakıflara devredilerek belediyeler işlevsiz bırakılmaya çalışılıyor. Açıkça yetki gaspı yapılıyor. Bunun yanı sıra kadınların şiddete karşı korunmasında önemli bir sözleşme olan İstanbul Sözleşmesi bir gece kararnamesi ile yürürlükten kaldırılarak açıkça kadınlar güvencesizliğe ve şiddete teslim ediliyor. Ülkenin seçkin üniversitelerinden Boğaziçi Üniversitesi'ne kalibresi uymayan bir rektör dayatması yapılarak üniversite sıradanlaştırılmaya çalışılıyor. Ekonomide evrensel hiçbir modelle uyuşmayan pragmatik ve popülist yaklaşımlarla devletin Merkez Bankası rezervleri negatife düşürülerek kara gün kaynakları ortadan kaldırılıyor. Siyasi kararlar sonrası dalgalanan döviz kurları önceden gardını alan çıkar çevrelerine haksız kazanç olurken ülke yoksullaşıyor. Pandemi koşullarının gerektirdiği üzere sürekli iktidar tarafından topluma maske mesafe ve temizlik öğüdü verilirken diğer taraftan kongre salonları, miting alanları, cenaze törenleri hıncahınç doldurarak virüsün yayılmasına katkı veriliyor. Şu an için virüsten kurtulmanın yolu olan aşı ile ilgili de çok kötü bir sınav veriliyor ve birçok ülke yurttaşların büyük bir kısmını aşılamışken ülkemizde hala ne kadar yurttaşımızın aşılandığı ne kadar aşının geleceği ve ne zaman biteceği muallakta. Tüm bu olumsuz koşullar altında pandemiden dolayı örgütlü bir mücadeleyi yükseltmekte sıkıntısı yaşanmakta meslek odaları dernekler genel kurullarını yapamamakta da bir araya gelememekte. Demokratik muhalefet yapan kurumlara sokaklar meydanlar kapatılıyor. Tüm bu süreçte Divriği Kültür Derneği olarak her ne kadar fiziki olarak bir araya gelemesek de dijital ortamlarda sosyal medyada toplantılarla bir araya gelerek kitlemizle olan bağlarımızı güçlü tutmaya çalıştık Bunun yanı sıra kardeş örgütlerimiz Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi, Divriği'li Sanayici ve İşadamları Derneği, Mengücek Vakfı ve Köy Derneklerimiz de ellerinden geldiğince bu süreçte dayanışmayı ve çalışmayı önlerine koyarak hem ilçemize hem de toplumumuza daha faydalı hizmetler üretme gayretindeler. Son yıllarda ilçemizde turizm, tarım, hayvancılık, arıcılık faaliyetleri ciddi bir ivme kazandı. Kentlerdeki yaşamın zorlaşması işe ve huzura olan ihtiyaç sonucunda Divriği'ye gözle görülür bir yönelim gözlemlenmekte. Eğer bir aksilik olmazsa bu yaz Divriği Havaalanı da faaliyete geçerek ilçemize önemli bir artı değer katacak. İlçemize prestij kazandıracak. Yazımı burada sonlandırırken, pandemi suresinde kaybetmiş olduğumuz dostlarımıza ebedi huzur sevenlerine ve tüm hemşehrilerimize başsağlığı ve sabır diliyorum. Gelecek günlerin ülkemiz, toplumumuz, ilçemiz için aydınlık olması dileğiyle hepinizi Divriği Kültür Derneği 49. Dönem Yönetim Kurulu adına sevgi ve saygı ile selamlıyorum.

CAFER YILDIZ

Divriği Kültür Derneği Başkanı

DİVKOOP,

"Üreten Divriği'nin Markası"

Olmaya Aday

Sınırlı Sorumlu Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi DİVKOOP olarak, memleketimiz Divriği'deki üreticileri desteklemek, tüketicileri doğal ve sağlıklı gıdayı ulaştırmak amacı ile çalışmalar yapıyoruz.

DİVKOOP Yönetim Kurulu

Kooperatifin amacı, Divriği'nin tarım ve hayvancılık potansiyelini açığa çıkartarak ekonomiye kazandırmaktır. Kooperatifin konusuna giren, doğal bitkiler, tarımsal ve hayvansal gıda ürünlerini doğal veya organik yöntemlerle üretmek, ürettirmek, üretmiş olanlardan tedarik etmek yolu ile değerlendirerek, ortaklarının ekonomik menfaatlerini gözetmek sureti ile ortaklarına ve serbest piyasaya pazarlamaktır. Divriği ilçesi sınırları içinde yaygın olarak üretilebilecek üretim kriterleri ve ürün vasıfları uygun olan ürünlerde, Divriği'de üretilen ürünleri öncelikli olarak tercih etmek. Divriği İlçesi sınırları içerisinde üretimi olmayan ürünler için, üretim kriterleri ve ürün vasıfları uygun olan başka bölgelerden ürün tedariki yapabilmek.

• Kooperatifin Merkezi İstanbul'dur. Kurucu Yönetim Kurulu Cafer YILDIZ, Memet KAYA ve Orhan DELİPINAR'dan oluşmaktadır. Denetleme Kurulu Nurullah Esat ÜNSAL ve Muharrem KÖSE'den oluşuyor.

• DİVKOOP, 27 Mart 2019 tarihinde Divriğili Dernek ve Vakıfların işbirliği ile 10 kurucu ortak ile kuruldu. Kısa sürede örgütlenmesini geliştirerek, bugün itibarı ile 160 ortak ve 900 Bin TL sermaye yapısına ulaştı. Hedefimiz 250 ortaklı, 3 Milyon sermayeli bir kooperatif olmak. Kurucularımız, Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir TEVRÜZ, Ankara Divriği Kültür Vakfı Başkanı Dr. Mahir KÖSE, Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Vakfı Başkanı Muharrem YILMAZ, Divriği Kültür Derneği – İstanbul Başkanı Cafer YILDIZ, Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği Başkanı Niyazi GÜNERİ, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat ÜNSAL, Bayırlı Köyü Dernek Başkanı Cihan ERDOĞAN, Avukat Arslan ERDOĞAN, İşadamı Memet KAYA, İşadamı Orhan DELİPINAR dır.

divkoop
S. S. Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi

• 2019 Yılında Sivas İl Özel İdaresi tarafından Divriği'de yapılan, Tarihi Hüma Hatun Sokak ihalesini alarak 12 dükkânı 12 kadın ve kadın ortaklarının kullanımına sundu. Kirasını da 2 yıl süre ile kurucumuz Prof. Dr. Mahir TEVRÜZ ödeyerek kadınlara destek oldu.

• 2019 Yılında Divriği Çiftçisinin ve kadınların ürettiği 17 Ton tahıl, bakliyat ve ev yapımı doğal gıda ürünlerini İstanbul'a getirerek PERPA Ticaret Merkezi'ndeki merkezinde paketleyerek satışa sundu. Divriğili üreticilere 190 Bin TL ürün alım ödemesi yaptı.

• 2020 Yılında İstanbul'da 3 günlük Divriği Tanıtım Günleri düzenleyerek yörenin doğal gıda ürünlerini ve kültürünü tanıttı.

• Ortağı olan Divriği Kültür Derneği tarafından öğrenci bursu için üretilmiş olan 1.680 kg Elma Kurusunun satışını yaparak 36 üniversite öğrencisinin 1 yıl süre ile burs lamasına katkı sağladı.

• 2020 Yılında TKDK tarafından çağrıya çıkılan IPARD 9 Hibe Projesine, Divriği'de bal süzme ve paketleme tesisi için proje yazdı. % 65 hibeli proje kabul edildi. 2021 Haziran ayında tesis kurulumu tamamlanacak. Üretilen ballar sağlıklı koşullarda şişelenerek satışa sunulacak.

• 2020 Yılında Divriği Çiftçisinin ve kadınların ürettiği 35 Ton tahıl, bakliyat ve ev yapımı doğal gıda ürünlerini İstanbul'a getirerek PERPA Ticaret Merkezi'ndeki merkezinde paketleyerek satışa sundu. Divriğili üreticilere 500 Bin TL ürün alım ödemesi yaptı.

• Ürünlerimizi daha geniş toplum kesimlerine ulaştırmak için e-ticaret sayfamız www.divkoop.com faaliyete geçirildi.

• Divriğili Kadınların ev yapımı ürünlerini daha sağlıklı koşullarda ve denetim altında üretmeleri için DİVKOOP MUTFAK projesini yaptı. Gıda Mühendisi istihdam etti. Projenin 6 ay içinde tamamlanması hedefleniyor. Yaklaşık 20 çeşit ürün bu mutfakta üretilecek. Yoksul ailelerin kadınları gerekli eğitimlerden geçirildikten sonra bu mutfağın üreticileri olacak.

• Divriği Çiftçisinin ürettiği tarın ürünlerinin son teknoloji ile elenip paketleneceği yaklaşık 3 Milyon TL tutarında 1.000 m2 kapalı alanda Eleme ve Paketleme Tesisi projesi için Tarımsal Kalkınma Kurumuna % 55 hibeli proje verilecek.

• Divriği çiftçisinin üretim giderlerini düşürmek amacı ile TKDK'ya 1,5 Milyon TL tutarında % 50 hibeli Ortak Makine Parkı Projesi verilecek.

• Tesisleşme amacı ile tespit edilen bir kamu arazisinin tahsisi için resmi başvuru yapıldı. Sivas Valiliği, Divriği Kaymakamlığı ve Divriği Belediyesi'nin kolaylaştırıcı desteği bulunmaktadır.

• Sivas Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile üreticilerimizin ihtiyacı olan teorik ve pratik bilgi ve uygulama ihtiyacını karşılamak, sorunlarına çözüm üretmek amacı ile protokol yapıldı. Üniversitenin deneme üretimleri için iki adet toplamda 41 Dekar büyüklüğünde tarla kiralaması yapıldı. Öğretim üyeleri ve yüksek lisans öğrencileri kurulacak istasyonda üreticilerimize hizmet verecek.

DİVKOOP, toplum olarak üretime ve sağlıklı gıdaya ihtiyaç duyulan bu süreçte ortaya koyduğu bu vizyonla büyük bir sorumluluk almıştır. Bölgemize ve ülkemize örnek olacak bu projeler yerel yönetimlerimizin desteği ile ivmelenecektir. Kooperatifimizin başarıya ulaşması için başta Divriği Halkı olmak üzere, üreticilerimizden, iş insanlarımızdan, dernek ve vakıflarımızdan, akademisyen, sanatçılarımızdan, kısacası toplumun tüm kesimlerinden destek bekliyoruz. Divriği'de kazanacağımız başarının bölgeye ve ülkemize model bir örnek oluşturacağı kanaatindeyiz. Bunu başarabiliriz. Bu potansiyel güce sahibiz.

33 Canımızı Andık

Madımak 27 Yıldır Yanıyor

2 Temmuz 1993 Sivas Katliamında kaybettiğimiz 33 canımızı, 4 Temmuz Cumartesi günü Zincirlikuyu da Asım Bezirci ve Karacaahmet te Nesimi Çimen'in kabirleri başında andık.

Kartal Belediye Başkanı Gökhan Yüksel, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç ve Başkan Yrd. Yahya Han, Kadıköy Belediye Başkanı Şerdil Dara Odabaşı, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Hüseyin Aksu, İBB Mezarlıklar Destek Hizmetleri Müdürü Hikmet Yıldız, CHP Kadıköy İlçe Bşk Ali Narin, Kartal İlçe Bşk Efendi Argunşah, Maltepe İlçe Bşk Ali Cengiz Erol, Sivas Konfederasyonu Başkanı Kemal Kılıç, Gürlevik Dernekleri Federasyonu Başkanı Aziz Ünver, Kangal Dernekler Federasyonu Başkanı Hasan Arslan, SODEV Yönetim Kurulu Üyesi Yavuz Okçuoğlu, 1920 Türkiye Komünist Partisi İstanbul İl Başkanı Yusuf Türkoğlu, İşçi Dayanışma Derneği Başkanı Ali Karabudak, Tüm Emekli-Sen Esenyurt Şube Bşk Gülsen Şener Gülseren, Divriği Yağbasan Köyü Dernek Bşk Nihat Karagüler, Bayırlı Köyü Dernek Bşk Cihan Erdoğan, Avşarcık Köyü Dernek Bşk Hıdır Yıldız, Ovacık Köyü Dernek Bşk Metin Karaköcek'e, Dernek Yönetim Kurulu üyesiyken o dönem kaybettiklerimizin arasında bulunan Mehmet Atay'ın ailesine ve tüm dostlarımıza katılımlarından dolayı teşekkür ederiz.

ETKİNLİKTE OKUNAN BASIN AÇIKLAMASININ TAM METNİ AŞAĞIDADIR.

Onlar; 1 Temmuz 1993'te, Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri için Sivas'a gittiler. Onlar; Sivas'a kültürü, sanatı, bilgiyi, aydınlığı götürdüler. Onlar; Yazarlar, çizerler, bilim insanları, gazeteciler, sanatçılar ve aydınlık yüzlü gençlerdi.

Her şey çok güzel başlamıştı. Buruciye Medresesi'nde stantlar kurulmuş, söyleşiler yapılıyordu. Kasetler, kitaplar satılıyordu. İlk tahrikler tam da orada başladı. Aziz Nesin'e yapılan dozunu arttıran sözlü saldırılar olacakların habercisi gibiydi. Akşam 4 Eylül Kültür Merkezi'ndeki konser çok güzel geçmiş, herkes keyifle otelin yolunu tutmuştu. Sanatçılar Madımak Oteli'nde, gençler DSİ misafirhanesinde kalacaklardı. 2 Temmuz sabahı Sivas caddelerindeki irili ufaklı protesto gösterileri gençleri tedirgin etmiş, onlar da Madımak Oteli'ne sığınmışlardı. Oteldekiler dışarıdaki protestoların sonlanacağını, en azından asker ve polislerin taşkınlığı engelleyeceğini düşünüyorlardı. Ama öyle olmadı. Kalabalık gittikçe çoğaldı. Otele taşlı saldırılar başladı. Hükümetin ortaya koyacağı bir irade, asker tarafından havaya açılacak birkaç el ateş durumu değiştirebilirdi. Ama eller tetiğe gitmedi, o emir verilmedi. Göstericilere karşı ne toma, ne biber gazı ne de fiziki müdahale yapıldı. Her şey akışına bırakıldı. Bu ön açmadan cesaretlenen güruh sonunda oteli ateşe verdi. Bu ülkenin aydınları, sanatçıları, gazetecileri pırıl pırıl gençleri, kara yobazların ateşinde yandı, boğuldu, hayattan koparıldı. 33 can, 33 yürek, 33 gül.

"CUMHURİYET BURADA KURULDU, BURADA YIKILACAK !" DİYE HÖYKÜRDÜLER.

Muhlis Akarsu, Metin Altıok, Asım Bezirci, Nesimi Çimen, Hasret Gültekin, Mehmet Atay, Behçet Aysan, Uğur Kaynar, Asaf Koçak, Carina Cuanna'nın da aralarında olduğu aydınlar, 12 yaşında Koray Kaya, 15 yaşında Menekşe Kaya, 17 yaşında Özlem Şahin, 18 inde Nurcan Şahin, Belkız Çakır çocuklar, gençler bu yobaz güruhun kurbanı oldular. Dönemin Başbakanı Tansu Çiller "çok şükür, otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir" diyebilmiş, İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu suçu Aziz Nesin'e atarak, "Aziz Nesin'in halkın inançlarına karşı bilinen tahrikleriyle halk galeyana gelerek tepki göstermiştir" diyebilmiştir.

Katliamın hukuki sürecinde gösterilere katılan birçok kişi hapis cezalarına çarptırıldı. Dava 20 yıl sonra zaman aşımına uğrayıp kapatıldığında dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, "milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun. Yıllar yılı içerde olan vatandaş, içlerinde kaçak olanlar vardı" diyebilmiştir. Sanık avukatlarından biri AKP hükümetinde bakan oldu, dördü milletvekili yapıldı. Olayın kilit ismi dönemin Sivas Belediye Meclisi üyesi Cafer Erçakmak firari iken 2011 yılında öldü. Serbest kalıpta Yargıtay'ın 1997'deki kararın bozulması sonucu tekrar yakalanması gereken 8 sanık halen aramızda dolaşmaktadır. 31 Ocak 2020 tarihinde AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan af yetkisini kullanarak, olaylar sırasında elinde benzin bidonu ile görüntülenen idama çarptırılmış ve sonrasında cezası mühebbet hapse çevrilmiş olan katliam sanıklarından Ahmet Turan Kılıç'ı affetmiştir. Biz affetmedik.. Affetmeyeceğiz!.. Ne katiamı yapanları, yaptıranları, ne de affedenleri asla affetmeyeceğiz.

Aradan 27 yıl geçti. Katliamın kara dumanı bugün ülkemizin üzerinde katmerleşmiş bir şekilde durmaktadır. O günden bu güne bir dizi katliamlara maruz kaldık. Hemen akabinde Başbağlar'da, sonrasında Roboski'de, Gazi'de, Reyhanlı'da, Suruç'ta, Ankara Kumrular'da, Ankara Garı'nda, Diyarbakır'da, İstanbul Reina'da, Atatürk Havalimanı'nda,

Affetmeyeceğiz!.. Ne katiamı yapanları, yaptıranları, ne de affedenleri asla affetmeyeceğiz.

HABER

Sultanahmet'te, Beyoğlu'nda, 15 Temmuzda katledildik. Bu katliamları kurgulayan, azmettiren, kolaylaştıran üst akıllar ve maşaları bizce malumdur. Tüm katliamlar, cumhuriyete, demokrasiye, laikliğe, birlikte yaşama iradesine, özgür düşünceye, en önemlisi de insanın yaşama hakkına saldırılar olarak vicdanlarda mahkûm olmuştur. Yüreğimiz hala yangın yeridir. Ve bugün dünden daha iyimser değiliz. Siyasi ve ekonomik ikballeri için desteklenen, cesaretlendirilen devletin en kritik köşe başlarında mevziler elde eden cemaatlerin topluma nasıl travmalar yaşattığının ve yaşatmaya devam ettiğinin en çarpıcı örneği bir zamanlar baş tacı edilen Fetullah Gülen terör örgütü'dür. Ancak ders alınmış mıdır? Tabi ki hayır. Bir cemaatin boşalttığı yeri bir başkası doldurmuştur. Suriye'ye gidip İŞİD saflarında çatışan, kelle kesen katliam yapan birçok cihatçı nerede ne zaman patlayacağı belli olmayan bomba gibi aramızda elini kolunu sallayarak dolaşmaktadır. Televizyon kanallarından açık açık katliam tehditleri yapılmakta, belli kesimlere gözdağı verilmektedir. Suç teşkil eden bu beyanlara karşı hiçbir Cumhuriyet Savcısı harekete geçmemektedir. Hak, hukuk ve adalet ayaklar altına alınmıştır.

Tüm katliamlar, cumhuriyete, demokrasiye, laikliğe, birlikte yaşama iradesine, özgür düşünceye, en önemlisi de insanın yaşama hakkına saldırılar olarak vicdanlarda mahkûm olmuştur. Yüreğimiz hala yangın yeridir.

Demokrasinin tamamen rafa kaldırıldığı, meclisin etkisizleştirildiği, ülkenin kaderinin tek kişinin iki dudağı arasında olduğu, yoksulluğun ve yolsuzluğun derinleştiği, emek ve meslek örgütlerinin tahakküm altına alınmaya çalışıldığı, özgür basına ve medyaya baskı ve yasakların hat safhaya çıktığı karanlık bir süreçteyiz. Bu karanlığı hep birlikte yırtacağız.

Savunduğumuz ortak değerler uğruna yaşamları ile bedel ödeyen tüm canlarımıza karşı vazifemiz, sorumluluğumuz onları ve olanları unutturmamaktır. Onları sonsuza kadar mücadelemizde yaşatmaktır. And olsun ki, bir arada kardeşçe yaşayacağımız demokratik laik cumhuriyeti yeniden inşa edeceğiz. And olsun ki, bu vatanda özgürlüğü, kardeşliği, hak, hukuk ve adaleti yeniden kazanacağız. And olsun ki düştüğümüz yerden yeniden kalkacağız ve uzanacağız mavi gökyüzüne.

Bitmedi daha sürüyor o kavga, ve sürecek yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek.

Divriği Kültür Derneği

Sivas Konfederasyonu ve Bağlı Federasyonlar

Divriği için güç birliği

Divriği Kültür Derneğimizin organizasyonu ile 'Divriği İçin Güç Birliği' konulu istişare toplantımızda hemşehrilerimizle bir araya geldik.

Sarıyer Belediyesi'nin ev sahipliğinde gerçekleştirilen toplantıda, yöremizin geleceği, ekoloji, tarım hayvancılık, Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi, kültür sanat merkezi projesi fikri, konaklar, Divriği'de ki turizm ve ekonomik potansiyelin önemi konularında görüşüldü. Aşağıda isimleri yazılı değerli katılımcılara, katkı sunan ve emek veren tüm dostlarımıza teşekkür ederiz.

Sarıyer Bld Bşk Şükrü GENÇ, Divriği Bld Bşk Hakan GÖK, İBB Hukuk Müşv. Eren SÖNMEZ, İBB Mezarlıklar Destek Hizm. Mdr Hikmet YILDIZ, İBB İl Genel Meclis Üyesi Seyit Ali AYDOĞMUŞ, İBB İl Genel Meclis Üyesi Süleyman SOLMAZ, Sarıyer Bld Bşk Yrd Nadir GÜNDAY, Maltepe Bld Bşk Yrd Yahya HAN, İstanbul İtfaiyesi Cankurtarma Mdr Yrd Aşkın KOÇ, Maltepe Bld Çevre Koruma Mdr Canan ASLAN, Ataşehir Bld Muhtarlık İşl Mdr Battal SARIKAYA,

Hamidiye A.Ş. Yön Kur Üyesi Aydın YILMAZTÜRK, Şişli Kent Yol Yön Kur Üyesi Tufan Emre NADAR, Pendik Bld Meclis Üyesi ve DİVSİAD Yön Kur Bşk Niyazi GÜNERİ, Avcılar Bld Meclis Üyesi Aydın APAYDIN, Başakşehir Bld Meclis Üyesi Hakan YILMAZ, Beşiktaş Bld Meclis Üyesi İlker ULUER, Sancaktepe Bld Meclis Üyesi Onur ÖZDEMİR, Avcılar Bld Meclis Üyesi Ali YILDIRIM, Divriği Kültür Derneği Yön Kur Bşk Cafer YILDIZ, Divriği Tabiat Varlıklarını Kor Der Bşk İhsan ÇALAPVERDİ, Dünya Mirası Mengücek Vakfı Yön Kur Bşk Yrd Rıza GÜRÜNLÜ, İstanbul Halk Otobüsleri Esnaf Odası Yön Kur Bşk Göksel OVACIK, Divriği Kültür Derneği Yön Kur Bşk Yrd Sibel GÜLLER, Divriği Kültür Derneği Yön Kur Sekreteri Aslan Kılıç, Divriği Kültür Derneği Yön Kur Üyeleri Canan DUMAN, Çağdaş ELMALI, Süleyman ŞAFAK, Öğuzhan DİRLİK, DİVSİAD Yön Kur Üyesi Muharrem YILMAZ, DİVKOOP Yön Kur Üyeleri Orhan DELİPINAR, Memet KAYA, Sanayici Arslan KÜÇÜKEMRE, DİSK Genel İş 2 Nolu Şb Bşk Yenigül ÖZEN DOLGUN, Divriği Cem Evi Eski Bşk Hüseyin YILMAZ, Kazım Karabekir Paşa Mah Muhtarı Ali GÜNDÜZ Esenkent Mah Muhtarı Ali KOCAKAYA.

Gülten Akın

Tahir Şilkan

Şiirimizin yüreği sevgi dolu ablası Gülten Akın'ı 4 Kasım 2015'te 82 yaşındayken yitirmiştik. Şiirimize hem içerik hem de biçimde anlamlı bir katkı yapmış şairlerdendir. Ankara Hukuk Fakültesini bitirdikten bir yıl sonra Kaymakam Yaşar Çankoçak'la evlenmiştir. (1956) Eşinin görevi dolayısıyla gittikleri kasabalarda avukatlıktan çok öğretmenlik yapmıştır. * Fakir Baykurt, 'Özyaşam' başlıklı anılarının 'Köşe Bucak Anadolu' adını taşıyan 4. cildinde, Gülten Akın'la Şavşat'ta 1960 öncesinde kesişen hayatını, 'Şavşatlı Irazca' başlıklı bölümde anlatır.

Kura çekiminde Şavşat'a ortaokul öğretmeni olarak atanan Fakir Baykurt, Şavşat kaymakamının tayini çıkıp gitmesinden sonra, kendisinin Şavşat artık kaymakamsız kalır diye düşündüğünü, ancak öyle olmadığını ve önceki görev yerlerinden sürgün edilen kaymakamla eşinin Şavşat'a geldiği günleri şöyle anlatır: "…yeni kaymakamı verdiler. Kaymakam benim düşte göremeyeceğim biri. Gülten Akın Ankara Hukuk Fakültesi'nde öğrenciyken sevisi basan Yaşar Çankoçak! Tansıklık gibi bir atama bu. Elbet Gülten de geldi! Şavşat'ta buluşmak üçümüzü de şaşırttı. Yaşar'ın da, Gülten'in de ne can insanlar olduğunu orda daha iyi anladım. Yaşar okula geldi ben hoşgeldine varmadan. Ankara'da Muhtar Enata'yı görmüş. Bana sözü de vardı: Yücel (Dergisi)'in eski sayılarını bulacaktı. İstanbul'da depolardan aratmış. Bulduğunu yollamış Yaşar'la. Ankara'dan Şavşat'a az uz yük değil. Taşımış. " Vereyim sana onları ama önce ben okuyayım!" dedi. İki gün sonra da Gülten buyurdu okula. Boş geçen derslerimiz çok. Bunların on iki saatini aldı. Yaşar da üstlendi biraz. İkisi de üniversite bitirmiş. Bahaneyle sık sık görüşüyoruz okulda…" * Gülten Akın 1970'li yıllardan itibaren ülkenin her köşesini gezip görmesinden gelen

bir birikimle, toplumcu bir yönelişle emekçilerin ve halkın taleplerine sahip çıkmış, şiirinde bunu yansıtmıştır. Şiirlerinde halk kültüründen yararlanan Gülten Akın, şiir üzerine yazılarını bir araya getiren "Şiiri Düzde Kuşatmak" (1983) kitabında, halk kaynağına inme isteğini, "halkta var olan öz ve biçimi diyalektik olarak yükseltmek, şiiri yükseltirken halkın yaşamının ve yaşam biçimlerinin yükselmesine yardımcı olmak" sözleriyle açıklar. Şiire hem şair hem de kuram yazılarıyla 65 yıl hizmet eden Gülten Akın'ın şiirleri İngilizce, Almanca, Flamanca, Danca, İtalyanca, Bulgarca, Lehçe, İspanyolca ve İbraniceye çevrilmiştir. Gülten Akın ve şiiri üzerine pek çok akademik araştırma yapılmıştır. İlk şiir kitabı "Rüzgar Saati" 1956 yılında yayınlanan Gülten Akın'ın "Beni Sorarsan" adlı son şiir kitabı ise 2013'te yayınlanmıştı. "Beni sorarsan Kış işte Kalbin elem günleri geldi Dünya evlere çekildi, içlere Sarı yaseminle gül arasında Dağların mor baharıyla Sis arasında Denizle göl arasında Yanımda kediler, kuşlar Fikrimden dolaşıyorum …" * Gülten Akın'ın 'Uzun Yağmurlardan Sonra', 'Deli Kızın Türküsü' ve 'Büyü' olmak üzere çok sayıda şiiri bestelenmiştir. 12 Eylül faşist darbecilerince genç yaşta idam edilen Erdal Eren için yazılan "Büyü', Grup Yorum başta olmak üzere çok sayıda sanatçı tarafından seslendirilmiştir. "BÜYÜ Büyü de baban sana, Büyü de büyü Acılar alacak yokluklar alacak, Büyü de baban sana Büyü de baban sana, Büyü de büyü Bitmez işsizlikler, açlıklar alacak, Büyü de baban sana Büyü de baban sana, Büyü de büyü Baskılar, işkenceler, Kelepçeler, gözaltılar, Zindanlar alacak Büyü de baban sana, Büyü de büyü Büyüyüp de on yedine geldiğinde, Baban sana idamlar alacak…" * 1972'de Ankara'ya yerleştikten sonra Türk Dil Kurumu'nda çalışmıştır. Sonrasında uzun yıllar İnsan Hakları Derneği, Halkevleri, Dil Derneği gibi demokratik kitle örgütlerinde çalışma yürütmüştür. Beş çocuğu olan Gülten Akın, ülkemizin önde gelen insan hakları savunucularından biriydi. "… Haksızlık nerde olursa olsun Zulüm nerden gelirse gelsin Barışla, sevdayla olmayacaksa Ey gerçek sesimiz, ey büyük kavga Yankılan dağdan dağlara Yankılan dağdan dağlara" (Gülten Akın- Oğlanın Türküsü) * Şiiri insanla insan, insanla dünya arasındakini seçerek başka bir düzleme aktarıp yeniden kuran bir olgu olarak değerlendiren Gülten Akın, şiiri; "hedefe doğru giden bir ok" olarak niteler. Şiiri, nesnel dayanağı olan coşkulu bir söylem, güçlü bir iletişim aracı olarak niteleyen Akın, şiir, "yeniden düzenlenmesi gereken yaşama, dünyaya usla karşı çıkış, başkaldırıdır" diyor. "… Ölenler ve kalanlar seni bağışlamayacaklar Duyuyor musun yüreğim unutma sakın unutma bağışlama sakın sakın düşmanını sevme sakın susma bekle büyük kavgayı bekle anlıyor musun yüreğim" Ülkesine ve halkına olan inancını ve güvenini yansıtan "Biriken" şiirinden dizelerle bitirelim. "… Her şey birikir Gösteren parmaklar, gören gözler Susan konuşan birikir Yargılarlar davasız dosyasız Silahsız sözcüksüz kansız kavgasız Dağ mı değil, ova mı Kent mi alan mı, değil Bir ülke insan birikir" olarak bitiyor, şiir.

Şiirlerinde halk kültüründen yararlanan Gülten Akın, şiir üzerine yazılarını bir araya getiren "Şiiri Düzde Kuşatmak" (1983) kitabında, halk kaynağına inme isteğini, "halkta var olan öz ve biçimi diyalektik olarak yükseltmek, şiiri yükseltirken halkın yaşamının ve yaşam biçimlerinin yükselmesine yardımcı olmak" sözleriyle açıklar.

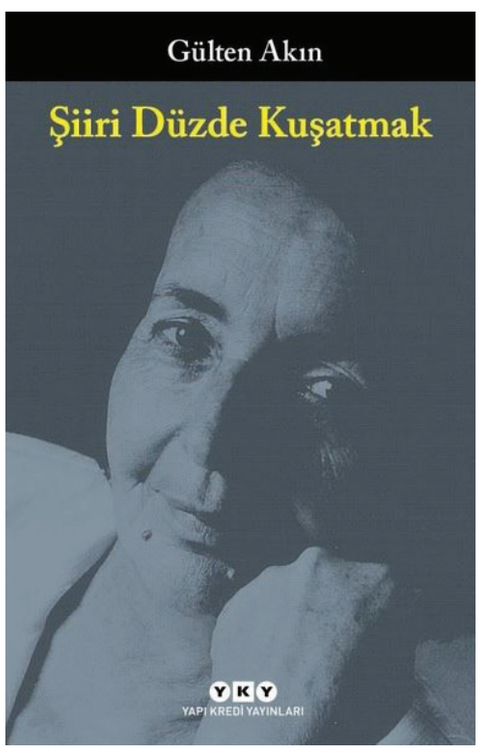

Geçmişten Geleceğe, Ğalibek Komün'ü

Sivas ili Divriği ilçemizin 47. km kuzey batısında, Sivas iline uzaklığı 154 km, olup 1717 Rakımlı, kıraç dağlık bir arazi üzerinde kurulmuş olup, Doğusunda bulunan Güllüce köyüne 7.km uzaklığında, güney batısında Yusfşeh, kuzeyinde Kangal bağlı Çalcıören, doğusunda Zara'ya bağlı Belentar'la ile komşu köydür.

Köyün tarihi hakkında kesin bilgiler bulunmamasına rağmen, çevrenin en eski köylerinde biridir. Ancak çarşı denilen bölgede, uzun yıllar çeşitli halkların yerleşim bölgesi olarak ta bilinir. Rivayetlere göre köyümüzün eski bir Ermeni köyü olduğu söylenir. Aşağı orman, Abdal pınar, Beyaz pınar, Yukarı orman. Ziyaretin önü, Haydık'ların düzü, Büyük pınar, Karasılo, Düzikilite ve Söğütlü pınarda oluşan 1.500. dekarlık ekim arazisine sahiptir.

30-35.Yıl öncesine kadar köyde Toprak damlı geniş avlusu bulunan evlerde yaşayan halkın geçim kaynağı buğday, arpa, nohut, mercimek, patates ve az miktarda özel çabalarla göze suları ile bostan üretimi yapılırdı ek olarak hayvancılık da geçim kaynaklarındandı.

Yukarı mahalle, Orta mahalle ve Aşağı mahallesinde yaşayan sülale isimlerinden bazıları; Hasan Ali giller, Gulolar, Balolar, Daşo giller, Ağa giller, Hası Gaharanlar ve Ğalilgiller'de oluşan 7 sülale vardı.

Tarım Arazi yapısı, fazla engebeli değildir ve kıraçtır. Erozyonun önlenmesi ve tarım alanların meraya dönüşmemesi için tarım işleme çalışmaları mutlaka yapılmalıdır.

Ğalibek te uzun yıllardır sertifikalı organik bal üretimi yapmakta olan Turabi Bakarın (TURAP ARICILIK) Baldaki prolin değerinin yüksek olması sebebiyle tüm köylülerimiz için örnek olmuştur. Baldaki değerlerin alt dercesi 400 iken, ĞALİBEK köyünde bu değerin 960 olması Anzer balıyla kıyaslanır duruma gelmesi bizler açısında önemli bir unsur olduğunu düşünmekteyiz.

Anadolu Mitolojisinde beş kutsal unsurun en verimlisi topraktır. Toprağın oluşumu ise mitolojide şöyledir; Büyük tanrı Kara Han(Kayra Han); suları yarattıktan sonra, bir kuğu kuşu gönderdi. Denize dalan bu kuş, denizin dibinden gagası ile çamur alarak çıktı. Kara Han'ın emriyle gagasındaki çamurları suların üzerine serpti, karalar böyle

meydana geldi. Sonra Kara Han'ın oğlu Ülgen de ilk insanları topraktan yaptı.

Toprak yaşamın kaynağı, süreğenliğinin devamı ve son bulunuşumuzun da merkezidir. Bu yüzdendir ki toprak bizim için çok değerlidir. Bizler hepimiz köylerimizden yeni umutlar yakalayabilmek için köylerimizden koparak şehirlere yerleştik. Ancak her zaman doğduğumuz topraklara özlemle geri dönüş yollarını hep aradık. Bizim için tarifi imkansız duyguların yer aldığı merkezlerdi.

Biz Ğalibek'liler Büyük şehirlerde yaşayanlar olarak. Köylerimizdeki topraklarımızın yok olup gitmesine, verimsiz hale dönüşmesine sessiz kalamazdık. İstanbul da ticaret ile uğraşan birkaç arkadaş bir araya geldik. Bu durumu kendi aramızda konuştuk. Topraklarımızın gözümüzün önünde yok olması bizleri bir arayışa sevk etti. Bir an evvel doğduğumuz her karış toprağında ayak izlerimizin olduğu, Ğalibek mezramıza dönüp bu toprakları bir şekilde üretime katmalıydık. Köylülerimizle bir araya gelip bu soruna çözüm yolu aramalıydık. Hemen işe başlamalıydık.

Köyümüzün ileri gelenleri ve köylülerimiz ile bu duruma bir çözüm bulmak için İstanbul da bir araya gelerek değerlendirme yaptık. Bu topraklar tarıma kazandırılmalı ve topraklar bütün olarak değerlendirilmeliydi. Bu düşüncelerle bu alanları kış girmeden önce tarıma hazırlamak, verimliliğini artırmak için tamamının sürülmesi ekime hazırlanması gerekiyordu.

Fakat bunu gerçekleştirmek hem emek, hem de finansal güç gerektiriyordu. Hepimiz elimizi taşın

altına koymalıydık. Köylülerimiz ve ticaret ile uğraşan arkadaşlarımız ile birlikte bu finansal gücü sağladık. kimiz iki bin kimiz 15 bin bu oluşuma katkı sağlayarak, Köyümüzde bulunan yaklalaşık 800 dönüm araziyi Şubat ayında ekilmek üzere köy halkımızın da desteği ile birlikte Traktörlerle sürerek ve sürdürerek ekime hazırlamış olduk.

Yüksek rakımlı bir coğrafyada olmamız, çeşitli endemik bitkilerin zenginliği hem arıcılıkta hem tarımda topraklarımızda yetişen ürünlerin verimli olacağını düşünüyoruz.

Sivas İl tarım müdürlüğü, Sivas Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Pan-Koop, Divriği kaymakamlığı, Divriği Belediyesi, İlçe Tarım müdürlüğü, Ziraat odası ile yaptığımız görüşmeler sonucunda bölgenin, Nohut, Mercimek, Kekik, Kimyon olmak üzere ekimi en kısa sürede sağlayacağız. Toprağımız on yıllardır ekilmediği için ürettiğimiz ürünler tamamen organik olacaktır. Bizler ekim sürecinde kesinlikle zirai ilaçlama veya ürünlere gübre atmak istemiyoruz. Ürünlerimizin tamamıyla organik tarım ürünleri olmasını istiyoruz.

Toprağımız on yıllardır ekilmediği için ürettiğimiz ürünler tamamen organik olacaktır.

Ürünlerin satışını da DİVKOP'un organik ürünlerdeki hassasiyeti göz önünde bulundurarak, pazardaki gücümüzü arttırdığını düşünüyoruz.

Gelelim buradaki karlılığımıza, kazandığımız parayı nasıl paylaştıracağız? Köyde yaşayan bize emek veren, vermeyen tüm köy halkımıza eşit şekilde paylaştırmayı düşünüyoruz. Toprağı 10 dekar olanın da 100 dekar olanın da eşit koşullarda paylaşım yapılacaktır. Burada amacımız Meraya dönüşen topraklarımızın, tekrarda işlenir hale getirmek, organik tarım yapmak. Gençlerimize yeni iş alanları açmak ve organik tarıma teşvik etmek, aynı zamanda toprağı ve üretimi eşitçe paylaşmak.

Projemizin özel bir misyona sahip sosyal sorumluluk projesi olduğu da unutulmamalıdır. Artık köylerimizde yerini yeni yaşamların yer Aldığı topraklarını ekip biçtiği, komşularıyla birlikte, evlerin iç içe olduğu, gençlerin üretimde olduğu bir şekilde yeniden yeşerecektir.

Sevgilerimizle, MURAT YILDIZ

Destekleyin geleceğe uzansınlar

'Destekleyin, Geleceğe Uzansınlar' dayanışma kampanyası çerçevesinde alınan tabletler öğrencilere teslim edildi.

Divriği'de okuyan başarılı çocuklar için uzaktan eğitim sürecinde çevrimiçi eğitimlerini aksatmamaları amacıyla başlatmış olduğumuz 'Destekleyin, Geleceğe Uzansınlar' dayanışma kampanyası çerçevesinde alınan tabletler öğrencilere teslim edildi. 26.01.2021 Yönetim Kurulu Başkanımız Cafer Yıldız ve Başkan Yardımcımız Sibel Güller'in derneğimizi temsilen katıldığı törende; Divriği Kaymakamı Mehmet Bek, İlçe Belediye Başkanı Hakan Gök, İlçe Milli Eğitim Müdürü Melih Sayar, DİVSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Niyazi Güneri ve Yönetim Kurulu Üyesi Muharrem Yılmaz hazır bulundular.

Dayanışmaya öncülük eden Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneğine, bağışlarıyla katkıda bulunan tüm üyelerimize, derneğimize bağışladığı kitaplarıyla kampanyamıza destek olan hemşehrimiz İsmail Asil'e, 12 adet tablet desteğinde bulunan Amerika'da ikamet eden hemşehrimiz Hıdır Yıldız'a, Divriği Belediyesine, Kaymakamlığa ve tüm dostlarımıza teşekkür ederiz.

EKONOMİ

Yoksulluk genişliyor, derinleşiyor

Türkiye'de sayıların ifade ettiğinin ötesinde yaşanan yoksullaşma pandemi koşullarında yatay ve dikey olarak ilerledi, derinleşti. Etkin bir sivil toplum hareketi olarak çalışan Derin Yoksulluk Ağı kurucularından Hacer Foggo şöyle diyor: "20 yıldır güvencesiz insanlara yardım ulaştırıyoruz, ben bugünkü gibi bir yoksulluk hiç görmedim. Açlıktan emziremeyen anne, bebeğine hazır çorba içiriyor."

MUSTAFA SÖNMEZ

Her yıl Türkiye İstatistik Kurumu'nca (TÜİK) gerçekleştirilen "Gelir ve Yaşam Koşulları" araştırmasının sonuçları, yaşanan yoksulluğu yansıtmada yetersiz bulunuyor. En sonuncusu 2019'a ait olan araştırmaya göre 81 milyonun 16-17 milyonu yoksulluk sınırının altında. 2020 pandemi şartlarında bu sayının nereye ulaştığı bilinmez ama sahada gözlemlenen, hele İstanbul'da izlenen yoksulluk görüntüleri ürkütücü.

Yoksullar için Erdoğan iktidarının pandemide sosyal yardımları, 8 milyon aileye 1000'er lira nakit destekle sınırlı kaldı. Bu 8 milyar TL (yaklaşık 1,1 milyar dolar) tutarındaki yetersiz harcamaya ek olarak İşsizlik Sigortası Fonu'nun kaynaklarından işyerleri krize giren, ücretsiz izinle işinden uzak kalanlara 38 milyar TL ödendiği açıklandı. Bu yardımların toplamı 2020'nin milli gelirinin yüzde 1'ini bile bulmadı. IMF verilerine göre Türkiye bu açıdan dünya sıralamasında sosyal yardımda en alttakiler kümesinde yer aldı.

"Derin yoksulluk" birçok aileyi barınaksız bırakırken, elektrikleri kesilen, çocukları pandemi şartlarında uzaktan eğitim alamayan milyonlarca aile var. Pandemi en çok yoksul, dirençsiz nüfusu vurdu.

Geniş tanımlı işsizliğin yüzde 30-40 bandında, 8 ilâ 10 milyon arasında gelip gittiği pandemi Türkiye'sinde yoksulluk alarm veriyor.

Gelir dağılımında daralmayan eşitsizlik, azalmayan yoksullaşma, Türkiye'nin öteden beri ana sorunlarının ilk sıralarında. Durumda bir değişim olup olmadığı, her yıl TÜİK tarafından saptanmaya çalışılır. Uygulanan anket, örnekleme giren ailelerin gelir beyanlarına dayandığı ve çapraz test yöntemleri içermediği için yeterince güvenli bulunmaz ama yine de eldeki tek çalışma olarak referans olarak kullanılır.

Birçok Latin Amerika ve Asya ülkesinde gözlendiği gibi Türkiye'de eşitsizliğin göstergesi sayılan gini katsayısı, tam eşitlik değeri olan 0'dan bir hayli uzaktır ve göreli iyileşme iddialarına rağmen 2019'da 0,395 olarak ölçülmüştür. Sayı, 2015'te de aynıdır ama 2009'dakinden (0,415) görece iyidir. Ancak yine de Türkiye, en zengin yüzde 20 ile kalan yüzde 80 arasında gelir farkının 7,5 kat olduğu bir ülkedir.

TÜİK araştırması her yıl yoksul sayısını da ölçer. Beyanla elde edilen aile gelirleri küçükten büyüğe sıralanıp, en ortadaki (medyan) gelirin yüzde 60 altında geliri olan ailelere "yoksul" denilir. TÜİK'e göre yoksul aileler 2019'da toplam ailelerin yüzde 21,5'unu oluşturdu. Bu da 17 milyonluk bir yoksul kitlesi demekti.

COVID-19 pandemisinin yaşandığı 2020'de genelde gelir bölüşümünün aldığı hâl ve yoksul nüfusta değişim konusunda sayılar ancak 2021 Eylül ayında açıklanacak. Beklenen, yoksullaşma oranında bir sıçrama ve yoksul aile sayısında önemli bir artış. Bunun nedeni de toplumun özellikle alt-orta kesimlerinde yaşanan sert işsizlik, gelir kaybı, bütün bunlara karşılık pandemide birçok ülkede devletlerin uyguladığı sosyal yardım politikalarının Türkiye'de çok etkisiz kalması.

Çeşitli kamu kuruluşlarınca uygulanan sosyal yardım harcamalarını, yararlanan kişi sayısını Aile ve Çalışma Bakanlığı konsolide ediyor ve her yılın

Kalkınma Programı'nda bu tablo yayınlanıyor. Buna göre 2019'da sosyal yardımlar 50 milyar TL dolayında ve o yılın milli gelirinin (GSYH) yüzde 1,16'sı tutarında. Bu sosyal yardımların dörtte birini, devletten ücretsiz sağlık hizmeti alan 7 milyon kişinin prim ödemelerinin devletçe sağlanması oluşturdu. İkinci önemli yardım, sayıları 1,5 milyonu bulan muhtaç yaşlılara ve engellilere ayda 562 TL (yaklaşık 80 USD) maaş ödenmesi. Üçüncü önemli destek, evde bakıma muhtaç 514 bin kişiye bakıcı tutmak ve maaşının devletçe ödenmesi. Bu tür desteklerin dışında, her ilçede kaymakamlıklara bağlı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarına kaynak aktarılması, muhtaç ailelere kışlık kömür yardımı, muhtaç üniversite öğrencilerine burs verilmesi gibi yardımlar da var. Ama hepsi alt alta konulup toplandığında harcamalar (belediyelerin yardımları dâhil) 2019'da 50 milyar TL'yi, GSYH'nın yüzde 1'ini ancak buldu.

Sosyal yardım bütçesi aslında bu kadar sınırlı iken, AKP rejimi her zaman bu sığ yardımları büyük jestler gibi takdim etmekte pek mahir davrandı ve "hayırsever" bir rejim imajı çizdi. Ama esas önemlisi pandemi şartlarında ne yapılacağıydı.

Pandemide sosyal yardım konusunda iktidar iyi bir performans gösteremedi. Birçok merkez ve çevre ülkede devletler verecekleri bütçe açığına, artacak kamu borçlanmalarına aldırmadan hem tek tek bireylere hem de irili ufaklı şirketlere hibe niteliğinde sosyal yardımlar dağıtırken, AKP rejimi 6 milyon aileye sadece bir kereye mahsus 1000 TL (yaklaşık 145 USD) nakdi yardım yaptı ve açılan dayanışma kampanyasından elde edildiği açıklanan 2 milyar TL'nin yine 2 milyon aileye 1000'er TL olarak dağıtıldığı açıklandı. Bu durumda pandemi yardımı 8 milyon aileye 1000'er TL'den ibaret kaldı. İktidar, primlerinin bir kısmını zaten işçilerin ödediği İşsizlik Sigortası Fonu'ndan ise işyeri krize giren, ücretsiz izne çıkarılan 5 milyon dolayındaki işçiye 38 milyar TL ödendiğini açıkladı. İktidar, fondan çıkan bu parayı da "sosyal yardım" gibi göstererek "sosyal yardım kalkanı" adını verdiği harcamaların yaklaşık 46 milyar TL olduğunu bildirdi. Söz konusu harcama, 2020'nin tahmini GSYH'nın yüzde 1'i bile değil. Oysa benzer harcama paketleri IMF'e göre merkez ülkelerin milli gelirlerinin yüzde 8-9'una kadar çıkarken Türkiye, Meksika, Hindistan, Güney Afrika, Rusya'da yüzde 1'in altında kaldı.

AKP hükümeti sosyal yardımda elini sıkı tutarken kredi faizlerini ucuzlatarak ve krediye erişimi kolaylaştırarak borçlanmayı teşvik etti. Elbette bundan yoksullar, hele ki "derin yoksulluk" çukurundakiler pek yararlanamadılar.

Pandemide TÜİK'e göre dar tanımlı işsizlik yüzde 12-13; iş arayan işsizler ise 4 milyon dolayında. Oysa aynı TÜİK'in veri setinden geniş tanımlı işsizliğin yüzde 40'a, gerçek işsiz sayısının 10 milyona yaklaştığı görülebiliyor. Bu bile tek başına yoksulluğun enine ve derinlemesine büyüdüğü konusunda önemli bir parametre.

Fotoğraf: Arian Malek khosravi/Pexels

Erdoğan rejimi, sosyal yardım konusunda gerekli kaynağa pek sahip değil. Kamu açıkları başka türlü de büyüdü ve kamu borç stoku kabardı. Muhalif belediyelerin kısıtlı bütçelerle sosyal yardım çabalarına bile iktidardan yer yer engellemeler geliyor ama milyonları bulan yeni yoksulların öfkesi, uzun zamandır yoksullukla boğuşan milyonların öfkesine ürkütücü biçimde ekleniyor.

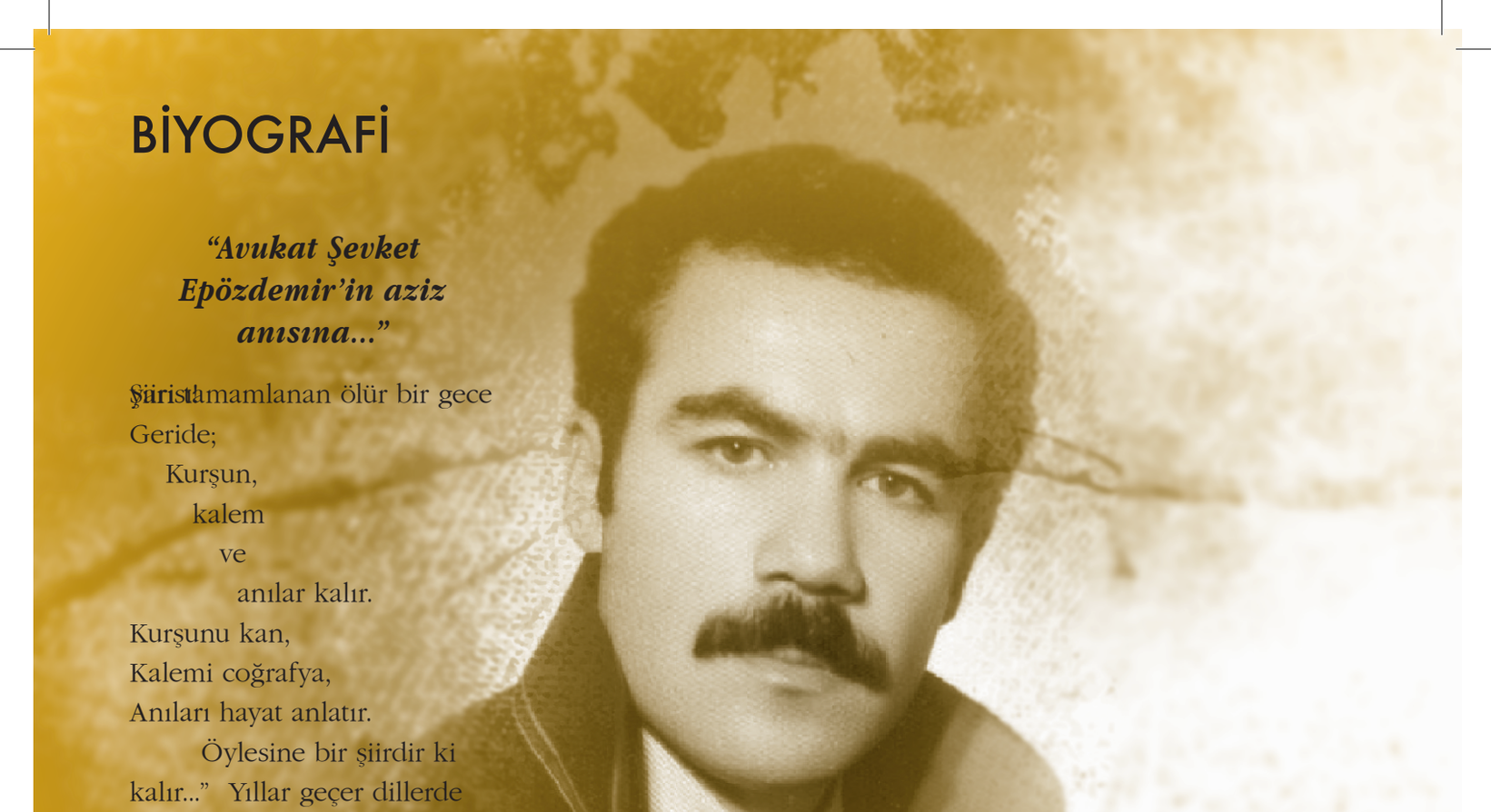

"Avukat Şevket Epözdemir'in aziz anısına..."

Şiirsi tamamlanan ölür bir gece
Geride;
Kurşun,
kalem
ve
anılar kalır.
Kurşunu kan,
Kalemi coğrafya,
Anıları hayat anlatır.
Öylesine bir şiirdir ki
kalır..." Yıllar geçer dillerde

Duyarlı, duygulu, çağdaş, bilinçli, entelektüel ve sıkı bir devrimci yurtsever:

Avukat **Şevket** Epözdemir

Dünya'nın birçok bölgesinde yaşanan iç çatışma ve savaşlar insanlık adına utanç verici katliamlara sebebiyet vermiştir.

Bir dönem, ABD yardım ve desteği ile özellikle "Şili ve Arjantin"in darbeci diktatörleri insanlığa karşı suç işlemiş ,binlerce insanı ortadan kaybetmişlerdir.

Bu hastalıklı ruh ; İspanya'da "Franco", İtalya'da Moussolini, Almanya'da Hitler, Irak'ta Saddam olarak kendini göstermiştir.

Malesef, ülkemiz bu insan kıyımından nasibini almış özellikle 12 Eylül 1980 faşizminin Nato'cu generalleri ülke insanlarına her türlü kötülüğü yapmışlardır.

Binlerce insan işkence tezgahlarından geçmiş, yüzlercesi gözaltında katledilerek kaybedilmiş insanlar listesine adını yazdırmıştır.

Bu kayıpların cesetleri ise ailelerine verilmeyerek sonsuz bir zulme neden olmuşlardır."Epözdemir'in oğlu Serdar Epözdemir'le babasıyla anılarını, aradan geçen 27 yıllık kayıp hikayesini konuştuk..

Babanızı biraz anlatır mısınız?

Babam ile ilgili yapabileceğim en önemli tespit; o bir bilgeydi. Acı olan kısmı ise bunu kendisini kaybettikten sonra anlamamdı. Birçok erdemli davranışı kısa zamana ancak bilgelerin sığdırabileceğini anladığımda onu kaybetmiştim. Hangi özelliğini anlatsam diğeri eksik kalır diye hayıflanırım. Minar Köyü, Siirt ili Baykan ilçesine bağlı bir köy. Babam 1943'te doğuyor ve maalesef doğduktan kısa bir süre sonra annesini kaybediyor. Amcasının annesi Dade Gule, babasının

yeni eşi Hacı Gülistan ve ağabeyinin eşi Medine Yenge onun büyümesinde çok emek veriyorlar. Duygusallığının çekirdekleri anne yokluğu ve bunu tamamlamaya çalışan insanların çabalarının etkisi ile o zaman atılıyor. İlkokula başladığında numarası: 1. Okumaya düşkünlüğü yanında kendi kaderi ile coğrafyanın kaderi üzerinde kafa yormaya o zamandan başlıyor. Tek dillilikten çift dilliliğe geçişi hele bunu Türkçe ve Edebiyat öğretmenliği ile taçlandırışı babamın azmini göstermesi açısından manidardır.

Babamı tanımaya ilk 1971 yılında başladım. Toplumsal olaylara duyarlı, gündüz Ankara Yeşilöz sonrasında Atıfbey Ortaokulu'nda bir öğretmen, evde sımsıcak, güler yüzlü bir eş ve baba. İlk anılarım onun o sıcak kollarıyla bizi sarışı, derme çatma kitaplığında biriken yığınla özellikle ucuz olması dolayısıyla Varlık Yayınları 3. kuşe kâğıda basılı ve nem ile kokan kitaplar... Bu iki kokuyu hiç unutmadım. Babamın sarıldığındaki duygu kokusu ve kitapların kokusu. Çevre ne olursa olsun okuyan, sorgulayan, sorgulatan, bizi bunlar için teşvik eden bir bilge. Mücadeleci, yenilikçi, aydın olmanın tüm özelliklerini taşırdı. Düşünün 1968 öğrenci hareketlerini, varoluşçuluğu, Doğu sorununu ve demokrasi sözcüklerini onun yaşantısında biz izlerdik. Özellikle babamın Ankara Hukuk Fakültesi süreci bizim için de "neden okumalıyız?" sorusunun yaşayan yanıtıydı. Öldürüldüğü güne kadar babam hep kimsesizlerin kimsesi oldu, bir an bile okuduklarının yaşamdaki yansımalarından çekinmedi ve asla inandıklarından taviz vermedi.

Avukat Şevket Epözdemir denince insan hakları savunucusu olduğu akıllara gelir... Sizin için sadece bir insan hakları savunucusu değildir elbette...

Dünyaya gözümü açtığımda öğretmenim, yaşam kılavuzum ve hayatımın alfabesi yanımdaydı. Ellerimi tutup beni ayağa kaldırdı, türlü gençlik heyecanlarım ve mülteci isteklerimle; karın doyurmayan hayallerimle ve yargılamadan yüreğimi tutuşturan 'insan sevdası' ile yolumu bulmamı sağladı. Oturup dertleştiğimizde tüm birikimlerini sunup duygudaşlıkla önerilerini sunuyor ve en sonunda mutlaka '... ama yine de sen bilirsin, nasıl istiyorsan öyle yap!' diyordu. Demokrat sözcüğü onda küçük bir tema, duygudaşlık var oluş nedeni ve insan hakları evrende yaşamasının olmazsa olmazıydı. Bilgelerin sessizliği ve iç görüsü ile olgulara, olaylara ve insanlara bakıyor; mutlaka çözümün parçası olmak için yola çıkıyordu. Birbirini seven iki insanın evlenmesinde gösterdiği duyarlılığın aynısını, insancıl istemlerinden dolayı, türlü mağduriyetlere uğramış mazlumlar için de gösteriyordu. Babamı birkaç satır ile anlatmak, onu bendeki yansısıyla aktarmak ve anı denilen 'tuzak' içinde kaybetmek istemiyorum. Herkes kendinde bıraktığı yansı ile anlatır insanı. Oysa bazı insanları anlatmak onu azaltmaktır ve ben öğretmen, avukat, İnsan Hakları Savunucusu ve dünyalı Şevket`i azaltmaktan korkarım! Sığındığım tek liman, onun "baba kokusu ve sımsıcak öğreten elleridir."

Babanızla unutmadığınız anı nedir diye sorsam...

Kılavuzumdu. Onu kaybettiğim günden beri o boşluk hiçbir şey ile dolmadı. Binlerce anı biriktirdik. En çok etkileyenlerden biri: Ankara'da 1975 yılında yalnızca 9 yaşında bir ilkokul öğrencisiyim. Beni Cebeci Hukuk Fakültesi'ne bir öğrenci forumuna götürmüş, bana dönemin devrimci demokratlarını tanıtmıştı. Sakarya Caddesi'nde birahaneler var. Bana şöyle dedi: Bira içecek ve düz bir çizgide yürüyeceksin eğer bunu başarırsan bundan sonra benimle oturup içebilirsin. Ben o yürüyüşü düşünmekten biranın tadını alamamıştım! Fakat o çizgide yürümeyi başarınca dönüp o güzel gülümsemesi ile şöyle demişti: Düz yürümeyi başardın fakat biranın keyfini çıkaramadın! Öyle yapma önce tadını çıkar sonra görevini yaparsın.

O dönemde ne demek istediğini anlamamıştım. Sonra hayatını izleyip ondan bir şeyler öğrenmeye başlayınca şunu fark ettim: Babam her durumda yaşam denilen keyifli bahçede mutlu olmayı önemsiyordu. Duruşmaya giderken güzel mesire alanlarında piknik yapabiliyor, çiçek toplayabiliyor, av yapabiliyor; sorunlu insanlar ve konularda bile fıkra anlatıp nüktedanlığı ile ortamı yumuşatarak sorunları çözebiliyordu. Tam bir bilge yaklaşımı.

Babanızın failleri yıllardır süren mücadeleye rağmen bulunmadı. Adaletten beklentiniz nedir?

İç hukuk ve AİHM denilen dış hukuk yollarını ailem, hukukçu çevrem ve kamuoyu diyebileceğimiz insanlar ile zorladık. Fakat maalesef bizim gibi ailesinden birilerini 'faili meçhul' denilen bizce faili belli organizasyonlar ile kaybedenler için sonuç kaçınılmaz olarak kör, sağır ve rutin zamana oynama oyunundan öteye geçemedi. İlk çağlardan beri, insan yaşamını sonlandırma için çaba göstermek çıkarları doğrultusunda bir dünya algısı oluşturan egemenlerin ortaya koyduğu bir oyundur. Bu oyun önce refleksif bireysel tutum ile sonra da bilinçli ve örgütlü olarak karşımıza çıkar. Babam Şevket ve onun gibi ezilen, sömürülen ve insan hakları ihlallerine uğrayanları savunan, milli bilinç ile donanmış, yeni bir dünya peşinde koşan aydınların, bu örgütlü kötülükten paylarını almaları kaçınılmazdır! Oysa insanı yok eden bilinç değil yalnızca tutumdur. Bu tutumu sürdürenler, yok ettikleri insanın yaşamının yansımaları ile asla ilgilenmezler. Öyle ki önemsemez kim olduğunu, ailesinin varlığını, sosyal bir çevreye hitap ettiğini, yaşamın bütünü içinde görevlerinin diğer insanları etkilediğini ve temel hakkının yalnızca yaşamak olduğunu... Ne yapar katleden? Yok eder ve görevini tamamlar! Çünkü Blaise Pascal'ın dediği gibi, "Haksız güç zalimdir, güçsüz hak ise çaresizdir."

Yani adaletin tecelli edeceğine inanmıyorsunuz...

Çaresizlik; geriye inanılmaz bir öfke, intikam duygusu ve baş etmeye çalıştıkça daha da derinleşen kaybın uzamış yas ile telafisini eker. Yıllar içinde kanayan yaralar, sıkıntılar ve sorunlar; katledilenin en uzağındakilerden başlayarak en yakınlarına kadar zamanın tüm yaraların üstüne kabuk bağlaması metaforuyla, törpülenmesiyle geçer. En uzağındakiler nostaljik tat bırakan anılar silsilesi ile mutlaka zamanla kurgulanacak geçmiş lezzetini tadarken; en yakınındakiler arızalı kalmış tamir edilecek hayatları kucaklar... Bunun böyle olmasından daha doğal bir şey de olamaz. Çünkü en kolay katlanılan başkasının acısıdır! Sözcükler, içerdeki acıyı örtemediği gibi belki de yaralarımızı kanatarak öldürülen canlarımızın da rahat uyumalarına engeldir! Katledilenler; babalarımız, çocuklarımız, kardeşlerimiz, canlarımız da olsa, aslında ölen insanlıktır. Yukarda belirttiğim gibi adaletin tecellisi bu coğrafya üzerinde yeni bir dünya için farklı düşünen mağdurlar için maalesef, en azından yakın gelecekte, olası görünmüyor.

'Avukat Şevket Epözdemir, Tahir Elçi, Kürt gençleri için birer idol oluşturuyor. Bu nedenledir belki son yıllarda Kürt gençleri meslek olarak avukatlığı seçiyor. Bu konuda sizin düşünceleriniz nedir?

Mağdurların ve yeni bir dünya peşinde koşan halkların nasıl ki Mahatma Gandi gibi önderlere ihtiyacı varsa Kürt gençlerinin de savunman olarak bu koşullar içinde başka seçeneği kalmamıştır. Gönül isterdi ki böyle bir zorunluluk olmadan tüm dünya halkları için bu tür modeller olmasın.

Tıp doktoru olmayı seçtiniz. Babanızın mesleği size neyi hatırlatıyor? Avukat olmayı hiç düşündünüz mü?

Babamın mesleği ne olursa olsun benim için o insanın biyolojik, sosyal, kültürel ve en önemlisi yaşamsal süreci hep bir yeni insan olmayı hatırlatır. Duyarlı, duygulu, çağdaş, bilinçli, entelektüel ve sıkı bir devrimci yurtsever. Yalnız Türkiye halkları için değil tüm dünya halkları için de böyle hissettiğini gençliğinde okuduğu Türk ve Dünya klasiklerinin ve özellikle edebiyat ile felsefik sürecinin de bunda katkısı olduğunu düşünüyorum. Avukatlık mesleğini özellikle seçtiğini annemin anlatışlarından biliyorum. Özellikle mağdur bir halkın aydını olarak bilinçli seçilmiş bir yol... Ben hiç avukat olmayı düşünmedim. Belki babamın o ulvi özelliklerine sahip olmadığım için.

Belki de şu yemini daha çok sevdiğim için: Hekimlik mesleğinin bir üyesi olarak; yaşamımı insanlığın hizmetine adayacağıma, hastamın sağlığına ve esenliğine her zaman öncelik vereceğime, hastamın özerkliğine ve onuruna saygı göstereceğime, insan yaşamına en üst düzeyde saygı göstereceğime, görevimle hastam arasına; yaş, hastalık ya da engellilik, inanç, etnik köken, cinsiyet, milliyet, politik düşünce, ırk, cinsel yönelim, toplumsal konum ya da başka herhangi bir özelliğin girmesine izin vermeyeceğime, hastamın bana açtığı sırları, yaşamını yitirdikten sonra bile gizli tutacağıma, mesleğimi vicdanımla, onurumla ve iyi hekimlik ilkelerini gözeterek uygulayacağıma, hekimlik mesleğinin onurunu ve saygın geleneklerini bütün gücümle koruyup geliştireceğime, mesleğimi bana öğretenlere, meslektaşlarıma ve öğrencilerime hak ettikleri saygıyı ve minnettarlığı göstereceğime, tıbbi bilgimi hastaların yararı ve sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi için paylaşacağıma, hizmeti en yüksek düzeyde sunabilmek için kendi sağlığımı, esenliğimi ve mesleki yetkinliğimi korumaya dikkat edeceğime, tehdit ediliyor olsam bile, tıbbi bilgimi, insan haklarını ve bireysel özgürlükleri çiğnemek için kullanmayacağıma, kararlılıkla, özgürce ve onurum üzerine, ant içerim.

Sözlerime şöyle son vermek istiyorum: Hiçbir ideolojinin, hiçbir inanç sisteminin insan hayatından daha değerli olmadığını bir şekilde anlatmamız ve kavratmamız gerekiyor.

Yeni Anlatım Olanaklarıyla Bağlama

Boran Mert

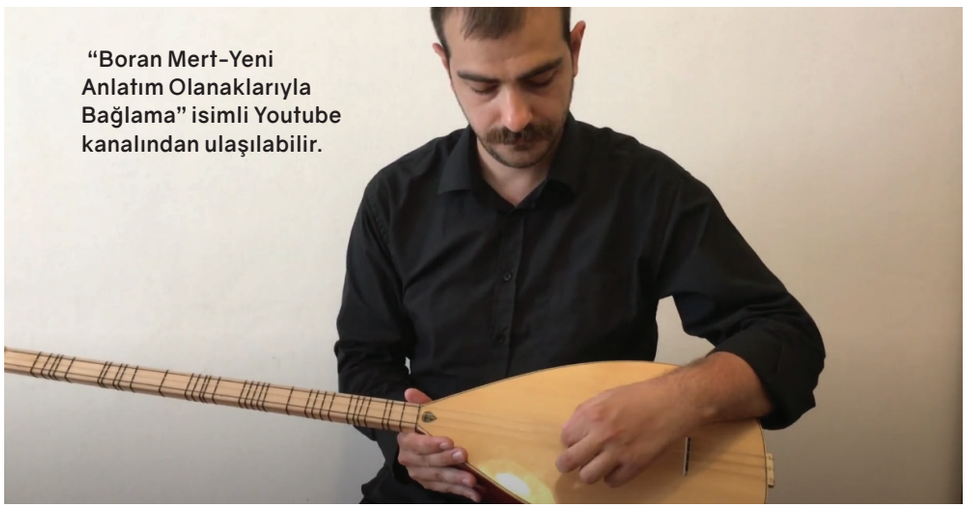

"Boran Mert-Yeni Anlatım Olanaklarıyla Bağlama" isimli Youtube kanalından ulaşılabilir.

Bağlama yorumcusu ve besteci Boran Mert'in hazırlamış olduğu bu çalışma, bağlama üzerinde uygulanabilecek "genişletilmiş çalma tekniklerinin" (extended playing techniques) anlatıldığı bir metot olup, alanında yayınlanmış ilk kitap olma özelliği taşımaktadır. Mert, bu çalışmasında çoksesli müzikte özellikle 1950'lerden itibaren sıklıkla kullanılan genişletilmiş çalma tekniklerini bağlama üzerinde uygulamıştır.

Kitabın ilk bölümünde, bu alan üzerine eğilmiş besteci ve bağlama yorumcularının eserlerinin analizi yapılmıştır. İkinci bölüm ise doğrudan metot olma özelliği göstermektedir. 90'ın üzerinde tekniğin anlatıldığı bu bölümde yazar her bir teknik için farklı bir notasyon önermektedir.

Kitap içerisinde anlatılan tekniklerin yazar tarafından uygulanmış video kayıtlarına "Boran Mert-Yeni Anlatım Olanaklarıyla Bağlama" isimli Youtube kanalından ulaşılabilir. Ayrıca kitap içerisinde ilgili videonun karekodu da bulunmaktadır.

Boran Mert, 2014 yılında "İstanbul Teknik Üniversitesi, Türk Musikisi Devlet Konservatuarı Kompozisyon Bölümü" nü, 2018 yılında ise Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Kompozisyon Bölümü"nü bitirmiş olup, aynı kurumda "Sanatta Yeterlik" tez aşamasındadır. Arif Sağ, Erdal Erzincan, Mehmet Erenler, İrfan Kurt ve Kemal Dinç gibi önemli bağlama yorumcularıyla çalışma imkânı bulan Mert, Divriği Kültür Derneği'nde bağlama eğitmenliği ve Ruhi Su Dostlar Korosu'nda yardımcı şeflik de yapmıştır. Şu sıralar "Kardeş Türküler" de bağlama yorumculuğuna devam etmektedir.

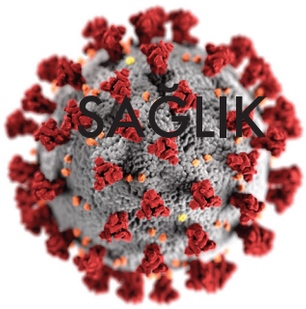

Pandemi ve sağlık emekçileri

Fotoğraf: Ashkan Forouzani / unsplash

9 aydır hiç bilmediğimiz bir pandemi ile mücadele ediyoruz. Hem fiziken hem de ruhen çok yorulduk. Pandemi sürecini yöneten iktidar ne yazık ki bizim sorunlarımızı, taleplerimizi görmezden geliyor.

FADİME KAVAK
SES ŞİŞLİ ŞUBE BAŞKANI

Mart 2020 tarihinde ülkece gündemimize Covid-19 girmiş oldu. Aradan geçen 9 ayda ülkeyi yöneten akıl ne yazık ki bu süreci iyi bir şekilde yönetemedi. Mayıs – Haziran aylarında sönümlenmeye doğru giden salgın erken normalleşme ile iktidarın halktan çok sermayenin ihtiyaçlarını gören yerden baktığı politikaları salgının yayılmasına sebep oldu. İçinden geçtiğimiz bu günlerde ise özellikle İstanbul için salgın en doruk noktada devam ediyor.

Pandemi döneminin başından beri sağlık emekçilerinin ne koşullarda çalışmaya zorlandığı malum. Pandeminin ilk günlerinde kişisel koruyucu ekipman bulmakta ciddi sıkıntılar yaşadık. Kalite standartları açısından uygun olmayan maske ve tulumlarla çalışmaya zorlandık. Şimdi ise sağlık çalışanları açısından hastalık oranı çok ciddi oranda arttı. Bu süreçte hayatını kaybeden sağlık emekçisi sayısı 200' e yaklaştı. Covid-19 olan sağlık emekçilerinin "Neden dikkat etmedin" diye suçlanması ise bu sürecin tuzu biberi olmuştur ve "güya önlem" olarak sağlık emekçilerinin ortak dinlenme alanlarının kapatılması ya da yemek alanlarının gaspı da bir tür mobbingdir.

Pandemi ile mücadele kapsamında kamuda dönüşümlü çalışmaya geçilmiş, kronik hastalığı olanlar idari izinli kabul edilmişken sağlık emekçileri bu kararların dışında bırakılmıştır. Çalıştığımız alanların nerdeyse tamamı pandemi koşullarında iken risk yok denerek çalışmaya zorlanan kronik hastalığı olan sağlık emekçileri için durum çok vahim olmuştur.

Çalıştığımız alanın riskleri göz önüne alındığında sağlık emekçileri evlerine hastalık götürmemek için azami gayret içinde olmuş, birçok sağlık çalışanı çocuklarını aylarca görmeden, evde birlikte yaşadıkları anne- babalarına hastalık taşımamak için aylarca evlerinden uzak misafirhane, yurt gibi yerlerde kalmayı tercih etmişlerdir.

Gelelim sağlık emekçisi kadınlara ve süreçte

yaşadıklarına. Evdeki çocuk bakımından, yaşlı bakımına, yemek hazırlığından evin temizlik ve ihtiyaçlarına kadar, görünmeyen ama herkesin bildiği kanunlarla kadınların üzerine kalmış işler pandemi sürecinde en az 2 kat artmıştır. Bunun yanında çalıştığımız kurumlardaki iş yükü, kriz anlarında artan mobing, sağlıkta şiddet -pandeminin başında alkışlandığımız günlerde bile- devam etmişti. Sağlıkta şiddet kadın sağlık çalışanları açısından daha büyük bir olasılık ne yazık ki. Ve şiddete karşı yeterince önlem alınmıyor.

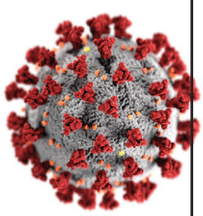

Okulların kapanması ve MEB' e bağlı kreşlerin kapatılması ile çocuk bakımı da kadın sağlık çalışanlarının omuzlarına yüklenen bir yük olarak kalmıştır. Eskiden beri kadın sağlık çalışanları 7/24 açık kreşlerimiz olmadığı için çocuklarını genelde çalıştıkları hastaneye getirmek zorunda kalıyorlardı ama bu süreçte pandemi sebebiyle böyle bir şansları da olmadığından çocuklarını ya anne- babalarına gönderiyorlar ya da büyük çocuğa diğer çocukların bakımını bırakıp kapıyı çocukların üstüne kilitleyerek çözüm bulmaya çalışıyorlar.

3 çocuk ya da 5 çocuk yapmamızı isteyen bir iktidar döneminde ne yazık ki çocukların bakımı ve güvenliği hiç düşünülmemiş durumda. Eğitim çağındaki çocuklarımız ve eğitimleri ise başka bir çözülmesi gereken sorun olarak önümüzde duruyor. Tek ebeveyn olanların sıkıntısı ise daha da büyük maalesef.

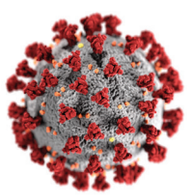

Ekim ayı sonunda izin kullanmamız, emekli olma ve memuriyetten istifa etme şansımız da elimizden alındı bilinmeyen bir tarihe kadar. Ve biz sağlık emekçileri bazıları gibi görevden affımızı da isteyemiyoruz!

Sonuç olarak yaklaşık 9 aydır hiç bilmediğimiz bir pandemi ile mücadele ediyoruz. Hem fiziken hem de ruhen çok yorulduk. Pandemi sürecini yöneten iktidar ne yazık ki bizim sorunlarımızı, taleplerimizi görmezden geliyor. Bu süreci sağlıklı bir şekilde atlatabilmek için aklın yoluyla, bilimin gösterdiği tedbirler ile olur diyerek kapatayım. Herkese sağlıklı günler …

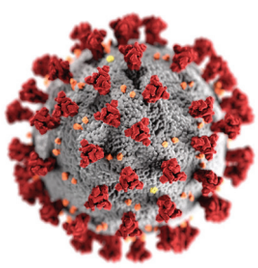

Öğretmen, Ressam, Eleştirmen

ALİ ÇAĞLAYAN

ALİ ÇAĞLAYAN

ALİ ÇAĞLAYAN / Öğretmen- Ressam - Eleştirmen 1943 yılında Divriği'nin Kuluncak köyünde doğdu. O tarihte doğduğu köyünde ilkokul olmadığından dolayı Kangal ilçesine bağlı Kabakçevliği Köyünde ilkokulu bitirdi. Aynı yıl Yıldızeli Pamukpınar İlköğretmen Okulu'nun yatılı kısmına girdi ve şu an Profesör olan Prof. Dr. Ressam Şafak Gökşin ve Prof. Dr. Ressam İsmail Avcı'dan resim dersleri aldı. 1965 yılında bu okuldan mezun oldu. Aynı yıl Edirne'nin Keşan ilçesinin Sazlı dere köyüne Öğretmen olarak atandı. 1973 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nın açtığı Resim-İş kursunda Ressam Şeref Bigalı'dan Renk ve kompozisyon dersleri aldı ve kursu bitirdi. 1987 yılında Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesini bitirdi. 1993 yılında Ankara'da Resim Öğretmenliğinden Emekli oldu.Türkiye de çeşitli Koleksiyonlarda Yapıtları var. Amerika'da- Avrupa Sanat Müzesi'nde eserleri ver. Ankara'da Milli Kütüphane, Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sanat Galerilerinde, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyon'da yapıtları var.. Ankara'nın Keçiören ilçesinde oturmaktadır. Evli ve dört çocuk babasıdır.. Halen Kendi Atölyesinde yağlı boya ve sulu boya çalışmalarına devam etmektedir.

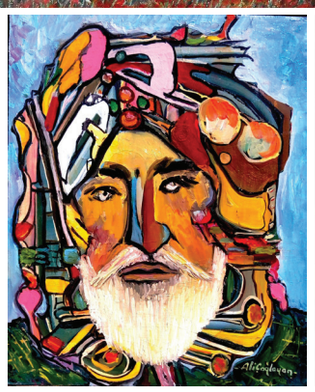

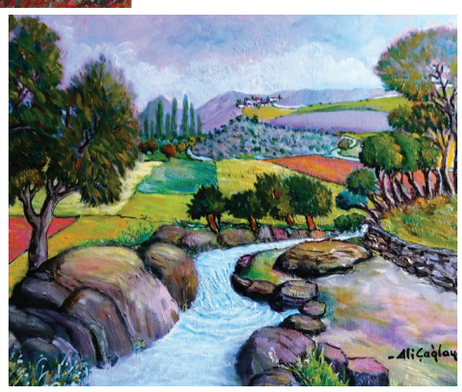

Deprem ve bina güçlendirme

Ülke topraklarının yüzde 66'sı yüksek riskli deprem bölgelerinde yer almaktadır. Nüfusumuzun yüzde 70'ini barındıran 11 büyük kent, büyük sanayi kuruluşlarımızın yüzde 75'i deprem tehlikesi altındadır.

Doç.Dr. Murat Serdar KIRÇIL
Yıldız Teknik Üniversitesi Öğretim Görevlisi
İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Sekreteri

17 AĞUSTOS 1999'DA NE OLDU?

17 Ağustos 1999'da merkez üssü Kocaeli/Gölcük olan 7.4 büyüklüğünde bir deprem meydana geldi. Bu depremde Kocaeli ile birlikte Sakarya, Yalova, İstanbul ve Bolu depremin yıkıcı etkisiyle karşı karşıya kaldı. Eskişehir, İzmir, Ankara gibi kentler de depremi hissetti. Resmi rakamlara göre 17 bin 480 insan yaşamını yitirdi, 43 bin insan da yaralandı. Binden fazla insan sakat kaldı. Depremde 330 bin konut, 50 bin işyeri değişik derecede hasar gördü. 140 bin bina çöktü, 1 milyona yakın insan evinden, işyerinden oldu.

Bu depremin ardından 12 Kasım 1999'da 7.2 büyüklüğünde gerçekleşen deprem ise Düzce, Kaynaşlı, Bolu gibi kentleri vurdu. Resmi rakamlara göre 710 insan yaşamını yitirdi, 2 bin 600 kişi yaralandı. Binlerce insan evsiz kaldı. Konut ve iş yerlerinin yanı sıra sağlık, eğitim, belediye hizmetlerinin verildiği yapılar da etkilendi.

Ülke sanayisinin merkezi konumundaki bölgelerdeki deprem ülke ekonomisine telafi edilmesi güç sonuçlara yol açtı. Petrol rafinerileri, petrokimya tesisleri, metal tesisleri, otomotiv, kâğıt, plastik fabrikaları, ham madde tesisleri ve diğerleri üretimi durdurmak zorunda kaldı. Depremin toplam maliyetinin 20 milyar doları bulduğu tespit edildi.

17 Ağustos depreminde İstanbul'da -depremin merkez üssüne 100km'lik bir uzaklıkta olmasına rağmen- rağmen 3 binden fazla yapı ağır hasar gördü. 50 yapı tamamen yıkıldı, 30 bin yapı, az ve orta hasara uğradı, bine yakın İstanbullu hayatını kaybetti.

TÜRKİYE'DE DEPREM RİSKİ

Ülke topraklarının yüzde 66'sı yüksek riskli deprem bölgelerinde yer almaktadır. Nüfusumuzun yüzde 70'ini barındıran 11 büyük kent, büyük sanayi kuruluşlarımızın yüzde 75'i deprem tehlikesi altındadır. Deprem sonrası gerçekleştirilen bazı çalışmalarla 20 milyon civarında bulunan yapı stokunun büyük oranda yenilenmesi, güçlendirilmesi gerektiği anlaşılmıştır. Yine depremden sonra anlaşılmıştır ki 20 milyon civarında bulunan yapı stokumuz güvenli ve sağlıklı olmaktan uzaktır; pek çoğu kaçaktır, ruhsatsızdır ve mühendislik hizmeti almadan üretilmiştir, dolayısıyla büyük oranda yenilenmesi veya güçlendirilmesi gerekmektedir. Türkiye'de yapı üretim sürecinin zaafları;

- ***Niteliksiz malzeme kullanımı***
- ***Niteliksiz tasarım-uygulama ve denetim ilişkisi***
- ***Yapı denetiminin yaygınlaşamaması***
- ***İmar planlarının deprem tehlikesi gözetilmeden hazırlanması (pek çok kentte dere yatakları imara açıktır) olarak özetlenebilir.***

Ulusal Deprem Konseyi Raporu'nda ve Deprem Şurası'nda, meslek odalarınca düzenlenen bilimsel etkinliklerde ulusal seferberlikle ülkenin yapı stokunun 15-20 yılda iyileştirilebileceği, yapıların güvenli hale getirilebileceği üzerinde önemle durulmuştur.

Bu açıdan bakıldığında, geride bıraktığımız 21 yılı, kayıp olarak görmek mümkündür. Elbette bu zaman zarfında tamamlanan işler bulunmaktadır. Ancak ifade edilmelidir ki ancak "bir arpa boyu" yol kat edilmiştir. Temmuz 2017'de, dönemin Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki yaptığı bir basın toplantısında, yapı stokunun iyileştirilmesi için en az 15 yıla ihtiyaç olduğunu belirtmiş olması, "bir arpa boyu" yol alındı iddiasını destekler niteliktedir. Örneğin İstanbul Proje Koordinasyon Birimi (İPKB) web sitesinde yer alan bilgiye göre 2017 yılı itibarı ile İstanbul'da 6217 okul binasından1135'i, 190 sağlık binasından 115'i, 300 yurt

binasından 38'i güvenli hale getirilmiştir. Deprem güvenliği sağlanan diğer kamu binalarının sayısının ise 77 olduğu belirtilmiştir. Vahametin diğer yüzü hiç şüphe yok ki konutlardır. Her ne kadar İstanbul için sağlıklı bir yapı envanterinden söz edilmese de, İstanbul'da 1 milyon konutun güvenli olmadığı, bir başka ifade ile kaçak, ruhsatsız olduğu, mühendislik hizmeti almadan üretildiği, herhangi bir denetim mekanizmasına tabi olmadığı sadece bizler tarafından değil Hükümet yetkilileri tarafından da kabul edilmektedir. Dönemin Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki, iyimser bir değerlendirmeyle İstanbul'da 600 bin yapının riskli olduğunu açıklamıştır. Konut sayılarına yapılan vurgunun bir başka boyutu daha bulunmaktadır. İstanbul nüfusunun en az yarısı bu konutları kullanmaktadır. Bir başka ifade ile 10 milyona yakın İstanbullu deprem güvenliği olmayan konutlarda yaşamaktadır. Olası İstanbul depremine ilişkin üretilen senaryoların en iyimserinde bile, depremin on binlerce yapıyı etkileyeceği, yüz binlerce insanın hayati tehlike altında olacağı tahmin edilmektedir.

DEPREMDE GÖÇMEYEN BİNA YAPMAK MÜMKÜN MÜ?

Hiç bir yapı depremde hiç hasar görmeyecek şekilde tasarlanmaz (nükleer tesis, hastane vb istisnalar hariç). Yönetmeliğe uygun, mühendislik hizmeti görmüş binalarda da hasar oluşması beklenir fakat bu kontrollü bir hasardır, amaç göçmenin engellenmesi ve can güvenliğinin sağlanmasıdır. Dolayısıyla yapılar mutlaka hem projelendirme safhasında hem de inşa aşamasında mühendislik hizmeti almalıdır. Türkiye'de yaygın biçimde görülen ve kesinlikle yapılmaması gereken hatalardan biri yapının kullanım amacının değiştirilmesidir. Konut ya da işyeri olarak tasarlanan bir bina, örneğin hastaneye, okula ya da imalathaneye dönüştürülmemelidir. Çünkü her yapı farklı performans hedefleri için tasarlanır. Ayrıca, yapı taşıyıcı sisteminde yük taşıyan kolonların veya duvarların yıkılması veya kesilmesi gibi kontrolsüz değişiklikler yapılmaktadır. Tasarımda öngörülen malzemelerin değiştirilmesi ya da izinsiz ve kontrolsüz kat ilavesi yapılması diğer yaygın karşılaşılan yanlışlardır, zira bu değişiklikler yapıyı güvensiz hale getirmektedir. Bunlara aşağıda verilen diğer bazı yanlışlar da eklendiğinde binaların hasar görme ya da göçme olasılıkları artmaktadır.

- ***Sağlam olmayan zeminde yapılaşma (kumlu, killi, suya doygun toprak zeminler, bataklıktan ıslah edilmiş zeminler v.b.,***
- ***Zemine uygun, yapıyı taşıyacak temelin doğru olarak tasarlanmaması,***

Türkiye'de yaygın biçimde görülen ve kesinlikle yapılmaması gereken hatalardan biri yapının kullanım amacının değiştirilmesidir. Konut ya da işyeri olarak tasarlanan bir bina, örneğin hastaneye, okula ya da imalathaneye dönüştürülmemelidir.

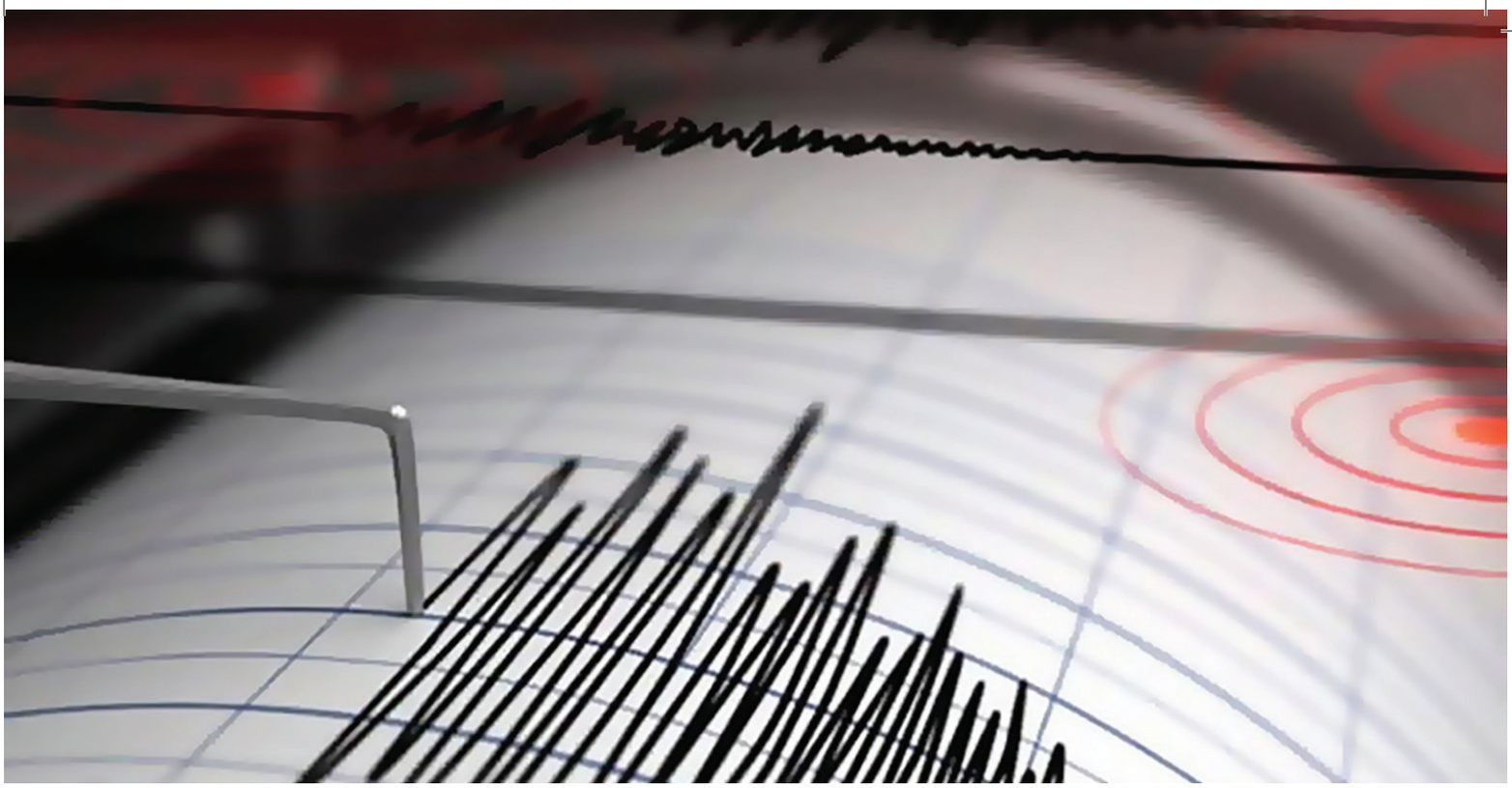

İnşaat mühendisleri mevcut yapının taşıyıcı sistemini en güncel çözümleme yöntemleri ile değerlendirir ve güçlendirme projesi hazırlar.

- ***Yapı malzemesi kullanım hataları (beton yapımı esnasında kullanılan çimento, çakıl, su oranları beton dayanımı açısından çok kritiktir),***
- ***Yapı eleman birleşim hataları,***
- ***Yapı projelendirme hataları.***

GÜÇLENDİRME

Genel olarak, bir yapının beklenen bir depreme dayanıklı hale getirilmesi için dayanımının artırılmasına güçlendirme denilmektedir.

Yapı Güçlendirme; mevcut yapı elemanlarının kapasitelerinin yeterli hale getirilmesi için yapılan çalışmalardır.

Zemin Güçlendirme; mevcut yapının konumlandığı zeminin özelliklerinin iyileştirilmesi için yapılan çalışmalardır.

Güçlendirme projesi inşaat mühendisleri tarafından yapılır. İnşaat mühendisleri mevcut yapının taşıyıcı sistemini en güncel çözümleme yöntemleri ile değerlendirir ve gerekli çalışmaları yaparak güçlendirme projesi hazırlar. Yapının güvenliği hakkında şüphe varsa mutlaka bir inşaat mühendisine başvurulması gerekir. İnşaat mühendisi, yapınızın oturduğu zemin durumundan, temeline; taşıyıcı sistemin yapıyı taşıyacak güçte tasarlanıp tasarlanmadığından, yeterli ve kaliteli inşaat malzemesi kullanılıp kullanılmadığına kadar gerekli incelemeleri yapacaktır ve gerekiyorsa size güçlendirme önerecektir.

SONUÇ: BUGÜN HÂLÂ OLASI BİR DEPREMİN;

- ***Yıkıcı etkisini azaltacak önlemler alınamadığı,***
- ***Aradan geçen 21 yıla rağmen yapı stokunun iyileştirilemediği, yapı güvenliğinin sağlanamadığı,***
- ***Yapı üretim sürecinin nitelikli hale getirilemediği,***
- ***Kentlerin deprem tehlikesine göre düzenlenmediği,***
- ***Olası bir depremde afet sonrası organizasyonun ne şekilde olacağının belirlenemediği,***
- ***İlgili mevzuatın ihtiyacı karşılayacak bir içeriğe kavuşturulamadığı,***
- Deprem bilincinin geliştirilemediği açık biçimde görülmektedir.

Şüphesiz ki bunun sorumlusu Türkiye gerçeklerini, deprem tehlikesini, uzmanların görüş ve önerilerini yok sayan, kentleri deprem tehlikesine göre değil ranta göre düzenleyenlerdir.

YAŞAM

Sırtımıza saplı iğneler

Fotoğraf: Elina Krima

NEVRUZ TUĞÇE ÖZÇELİK

Bir hikâye vardır bizim oralarda… Yanlışım varsa bilenler düzeltir. “Alkarısı” derler, bir hikâye… Kötücül bir ruhtur anlatılana göre, ölen ve kaybolan hayvanların, ölen loğusa kadınların ve bebeklerin sorumlusudur derler… Karışık saçları, dağınık ve kirli üstü başıyla gördüğün yerde sırtına bir iğne batırırsan onu hizmetine alırmışsın. Günün birinde köylerin birinde adamın biri bir Alkarısı yakalar ve yıllarca hizmetinde çalıştırır. Her türlü işini gördürür bu kötücül ruha ve gel zaman git zaman adam yaşlanır. Bir gün çeşmeye inerlerken Alkarısı önden gider suları doldurmaya, çeşmenin başında beklerken başka biri daha gelir, Alkarısı sırtındaki iğneyi çıkartması için yardım ister. Yaşlı adam yetişinceye kadar Alkarısı sırtına saplı esaretinden kurtulmuştur.

İşte tüm dünyayı saran Covid-19 pandemisi de aylardır sırtımıza saplı iğnenin yanına yeni iğneler ekledi durdu. Bu hikayedeki kötücül ruhun neden kadın olduğunu ve tüm felaketlerden neden kadının sorumlu olduğunu belki başka bir zaman uzun uzun konuşuruz ama bu dünyanın esir alınmış Alkarıları olarak sırtımızdaki iğnelerden biraz bahsedelim isterim.

Virüs kapma korkusuyla komşuya gidip gelmeler yerini evde oturmaya, iş çıkışı buluşmalar home office hayatlara dönüştü.

Bu dünyaya kadın olarak geldiğimiz ilk anda sırtımızda bizlere sürekli erkeklerin her türlü hizmetini görmemiz gerektiğini telkin eden bir iğneyle doğuyoruz. O iğneye erkek egemenliği diyebiliriz. Bizler bazen o iğneyi sırtımıza annelerimizin batırdığını sansak da kadınlara o iğnenin zaten orada olması gereken bir şey olduğu belletileli çok oluyor. Pandemi öncesinde çalışan veya çalışmayan, evli veya bekar kadınlar olarak bizden yaşadığımız evlerin içerisindeki bireylerin ihtiyaçlarını görmemiz bekleniyordu. Ancak pandemiyle ve onun yarattığı eve kapanmayla birlikte yalnızca evdeki bireylerin değil, sağlık bakanının, milli eğitim bakanının, ulaştırma ve altyapı bakanının ve bilumum devlet erkanının çözmesi gereken ihtiyaçlar da üzerimize yıkılmış oldu. Çocukların online eğitim faaliyetlerine katılması, anlamadığı yerlerin anlatılması, ev halkının virüs kapmamasının sağlanması, evdeki korona pozitif hastaların karantina koşullarının sağlanması ve bakımı derken sırtımıza iğne üstüne iğne batırıldı.

İş yükümüz arttıkça ve devlet bulaşı kontrol altına almak yerine çarkların dönmesi için bulaşın artmasına izin verdikçe kamusal alanlarımız daraldı. Evin içerisindeki hayatlarımızda hane halkının gözü sürekli üzerimizde, biricik yalnızlığımız ise onların ihtiyaçlarını gidermek için "hazır ol" da bekleme halindeydi. Virüs kapma korkusuyla komşuya gidip gelmeler yerini evde oturmaya, iş çıkışı buluşmalar home office hayatlara dönüştü. Başka şehirde üniversite okuyorsak ve de çalışmıyor, çalışamıyorsak ailenin yanına geri döndük ve kendimizi odalarımıza kapattık. Geçim derdinden patronun her türlü isteğine boyun eğdik, yeri geldi bir fabrikada hiç dışarı çıkmadan çalışmayı kabul ettik. İşten atılmaktansa sigortamız yatmadan Kısa Çalışma Ödeneği almaya "tamam" dedik. Hayatta kalmak, virüsten de yoksulluktan da ölmemek için kabullendiğimiz her koşul özerkliğimizden bir parça daha söküp götürdü.

Fotoğraf: Nandhu Kumar

Peki, tüm bunlara "hayır" demeyi, sırtımızdaki iğneleri çıkarmayı nasıl başaracağız? Evlerde, iş yerlerinde, bizi her anlamda öldüren ailelerin içerisinde sıkışıp kalmış hayatlarımızın kontrolünü nasıl elimize alacağız? Kaybettiğimiz özerkliğimizi nasıl kazanacağız?

Dünyanın en parlak fikriyle geldim sanmayın. Bu hep bildiğimizi, zaten bizden öncekilerde olanı ve içimizde olanı çıkarabilmekle sağlanabilecek bir şey. Kendimizde olana sarılacağız, güçleneceğiz ve birbirimizden güç alacağız. O ilk "hayır"ı derken birbirimizin yanında olacağız, mesajlaşma gruplarını kadın dayanışmasının ağlarına çevireceğiz, başımız sıkıştığında birbirimize gideceğiz, o gelemiyorsa biz yanında biteceğiz, birbirimizi gözetecek ve yan komşudan gelen sese kulak vereceğiz.

Unutmayın ki bizler onların korktukları ve zapt etmeye çalıştıkları Alkarılarıyız ve tüm iktidarları aslında bir toplu iğneye bağlı. Şimdi bizi zapt etmeye çalışan adamların en kırılgan oldukları andayız. Ellerimizi birbirimizin sırtına yavaşça dokundurup bazen gizliden gizliye bazen de açıkça toplu iğnelerimizi çıkaralım.

KİTAP

Anlatılan Bizim Hikayemiz...

"Anlatmak hatırlamak; hatırlamak da acı çekmektir."

Buket ÜLGER / ulgerbuket@gmail.com

Elimden gelse her daire kapısına iliştirmek isteyeceğim bir kitap Fresko Apartmanı... Kimsenin karşı dairesinde oturanı bile tanımadığı, insanların birbirine selam vermekten kaçındığı bugünlerde apartman komşuluklarının sıcaklığına duyduğumuz özlemi anımsatıyor bizlere bu eser. Her şeye rağmen kutuplaşmadan, birbirimizi dışlamadan aynı masada buluşabildiğimiz hem bir o kadar yakın hem de bir o kadar uzak o güzel günleri...

Dumanı üstünde öykü kitabı Fresko Apartmanı, 2020 sonbaharında raflardaki yerini aldı. Yazarı Başak Baysallı, başka öyküleriyle de adını duyurmuştu: "Ağıt" isimli öyküsüyle 2018 yılında Nilüfer Belediyesi tarafından düzenlenen "Hayatın Emekçisi Sevgi Soysal Sempozyumu"nda "Yılın Yazarı" ödülünü almıştı örneğin. Dünyanın sorunlarını kendi meselesi yapan, hassasiyetiyle en küçük olayları derinden hisseden Baysallı, Fresko Apartmanı'nda bu özelliğini kanıtlar nitelikte kalemini ustalıkla kullanıyor.

İçinden çıktığı toplumdan etkilenmeyen eser neredeyse yok gibidir. Kendine ısrarla "apolitik" diyen bir eserde bile görürüz bu etkiyi. Ancak Baysallı, Fresko Apartmanı'nda bizi doğrudan bu topraklarda yaşanmış bir olaya götürüyor: 6-7 Eylül olaylarına... Aslında öyküde merak duygusu uyandıran merkez olay 6-7 Eylül gibi görünse de her dairede farklı bir acı karşılıyor bizi: Nadia ile yanıbaşımızdaki, Suriye'deki savaşı hatırlıyoruz mesela; Ali Turhan ile gazetecilerin bu memlekette yaşadığı sıkıntıları, İsmail ile emek sömürüsünü görüyoruz; Defne ile geçmişini bilmenin kıymetini anlıyoruz: Geçmişini bilememenin insanda yarattığı boşluğu ve huzursuzluğu tanıyoruz onunla, kendi köklerinin tarihini araştırması için İtalya'dan gelişini çok kıymetli buluyoruz bu sebeple. Her şeyi unuttuğumuz, dün söylenenin bugün inkar edildiği, hafızasızlaştırılmaya çalışıldığımız şu günlerde toplumsal bellek kavramının önemini hatırlatıyor

Yazar Baysallı, "Ağıt" isimli öyküsüyle 2018 yılında Nilüfer Belediyesi'nin düzenlediği "Hayatın Emekçisi Sevgi Soysal Sempozyumu"nda "Yılın Yazarı" ödülünü aldı...

bize Baysallı.

Ölüme adım adım yaklaştığını ve toprağın altında yeni bir dünya olmadığını bilse de bu dünyadan göçmeden sevdiklerine "yenidünya" likörü yapan Ani, bize Nazım Hikmet'in "Yetmişinde bile, mesela, zeytin dikeceksin." dizesini anımsatıyor. Baysallı, Edebiyat Öğretmeni olmasını, edebiyat ile sıkı fıkılığını içki masasında karakterlerine şiirler söyleterek de gösteriyor ayrıca. Eserde sadece şiir yok üstelik: Resim sanatını, boyaları da genç âşık Bora ile görüyoruz.

Öykünün başından itibaren düzenlenecek akşam yemeği için her bir dairedeki telaşeyi izlerken bir yandan da karakterlerini bize tanıtıyor anlatıcımız: Her birini tek tek, usulca anlatıyor; birinden diğerine geçerken ustalıkla birleştiriyor her öyküyü... Akşam için terasta kurulacak sofra için meze yapımı anlatılıyor bir ara: Mezelerin bu topraklarda Ermeni ve Rum kültüründen geldiğini bilerek; "milli duyguları hassas" olan İsmail'in elinden çıkması da tesadüf değil elbet. Ağzını her açışında Fresko sakinlerine küfürler yağdıran İsmail'in eski patronu, Karadenizli İsmail'in emeğini gasp etmekten imtina etmezken ona kapısını açan Kirkor ile bir dönüşüm yaşıyor İsmail, hissediyoruz. "Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı" bir kez daha sorguluyoruz böylelikle.

Yani Kuzguncuk'taki bu eski binada her bir sakinin farklı bir hikayesi, her birinin başka bir acısı var. Onları aynı masada buluşturan da tam olarak bu işte: Unutamadıkları acıları.

İlmek ilmek örülen karakterlerle birlikte emek emek kurulan içki sofrasına apartman sakinleri bir bir oturmaya başladığında, her birinin masada bir yeri olduğunu gördüğünüzde siz de o masaya kurulmak, o masanın bir parçası olmak istiyorsunuz bu samimi anlatım sayesinde.

Kriz durumunun ise dört gözle beklediğimiz akşam yemeğinde çözümlendiğini görüyoruz. Yazar, bu topraklardaki en derin yaralardan biriyle vuruyor bizi. Vuruyor diyorum; çünkü Kirkor'un yaşamındaki parçaları birleştirdiğimizde onun nasıl bu kadar iyi kalabildiğine hayret ediyoruz takdirle. Ve yazarın her şeye rağmen umudunu kaybetmediğini de buradan anlıyoruz: İyiliği güzellemesi, farklıları aynı binada, aynı masada bir araya getirmesi bu umudu bize de aşılıyor. Ve öyküyü bitirirken inanmak istiyoruz: "Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak."

KADIN KURULU ÜYEMİZ AYŞE GÜRSOY'U TEBRİK EDERİZ

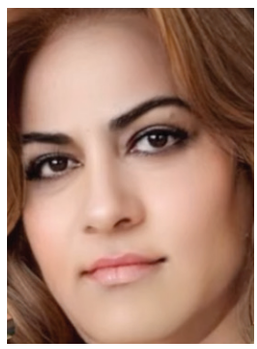

Kadın Kurulu Üyemiz Ayşe Gürsoy kendisine ait olan 4 türkü ile Kültür Bakanlığından iki yıldır beklediği onayı aldı ve yöremize türküleri kazandırmış oldu. Kendisini tebrik eder başarılarının devamını dileriz. Kültür Bakanlığınca onaylanan türkülerin isimleri aşağıdadır.

Tut Elimden Kaldır Beni, Güldür Kader, Senden Başka, Geliyor Düğün Başı

28.05.2020

PANDEMİ GÜNLERİNDE EKONOMİ

Ekonomist - Yazar Mustafa Sönmez'le 'Pandemi Günlerinde Ekonomi' ve ülke gündemiyle ilgili çevrimiçi söyleşi gerçekleştirdik.

06.06.2020

PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ
ALİ ŞEKER

Pandemi günleri ve ülke gündemi temasıyla İstanbul Milletvekili Dr. Ali Şeker'le çevrimiçi söyleşi gerçekleştirdik.

13.06.2020

PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ
PINAR AYDINLAR

Ülkemizdeki sanatçı, gazeteci, aydınlar üzerindeki baskıları ve kadına karşı şiddeti konu alan söyleşiyi sanatçı Pınar Aydınlar ile gerçekleştirdik.

25.06.2020

PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ
ŞAİR CEKETLİ ÇOCUK ANISINA SÖYLEŞİ
NİYAZİ KOYUNCU

25 Haziran 2005 tarihinde kaybettiğimiz Kazım Koyuncu anısına sanatçı kardeşi Niyazi Koyuncu ile söyleşi gerçekleştirdik.

26.06.2020

ZİYARET/ SOHBET
PROF. DR. ALİ YILDIRIM

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde görev yapan Hemşehrimiz Profesör Doktor Ali Yıldırım derneğimizi ziyaret etti. Kendisi ile ilçemiz, derneğimiz ve ülke gündemi üzerine keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

30.06.2020

MİTİNG
AVUKATLAR SUSARSA TÜRKİYE SUSAR

07.07.2020

ZİYARET
BAHÇELİEVLER BELEDİYESİ

Kentin sakini değil sahibiyiz bilinci ile yerel yönetim ziyaretlerimiz kapsamında, Bahçelievler Belediye Başkanı Dr.Hakan Bahadır'la makamında ülke ve kent sorunları üzerine sohbet ettik.

08.07.2020

SAVUNMA SUSTURULAMAZ NÖBETİ

İstanbul Barosu önündeki 'Savunma Susturulamaz' nöbetine destek verdik.

19.07.2020

KADINLAR EŞİT YAŞAYACAk

Kadın Meclislerinin çağrısıyla, 'İstanbul Sözleşmesi 6284 uygulanacak, kadınlar eşit yaşayacak' temalı eyleme destek verdik.

DERNEK HABER

01.09.2020

DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

1 Eylül Dünya Barış Gününde bileşeni olduğumuz İstanbul Emek Barış Demokrasi Güçleri ile birlikte "Adalet, Yaşam, Özgürlük İçin Barış" şiarıyla basın açıklamasına katıldık.

04.09.2020

SİVAS KONGRESİ

Bağımsızlık mücadelesinin temel taşlarından Sivas Kongresi'nin 101. yıl dönümünde, Taksim Atatürk Anıtı önünde düzenlenen törene katılım sağladık.

20.09.2020

PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ

Pandemi Sürecinde Eğitim Nasıl Olmalı? Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan ile söyleşi gerçekleştirdik.

27.09.2020

FAŞİZM KAYBEDECEK HALKLAR KAZANACAK

İstanbul Emek Barış Demokrasi Güçleri ile birlikte; Temel hak ve özgürlüklerimizin askıya alındığı, muhalefetin siyasi operasyonlarla susturulmaya çalışıldığı süreçte iktidara cevabımız her zamanki gibi haksızlığa ve hukuksuzluğa karşı dayanışma ve birlikte mücadele olacaktır.

05.10.2020

PANDEMİ SÖYLEŞİLERİ
ERBİL AYDINLIK

Pandemi, Ekonomi, Psikoloji ve Gençlik, Uzman Klinik Psikolog Erbil Aydınlık ile söyleşi gerçekleştirdik.

09.10.2020

SÖYLEŞİ
ANKARA GAR KATLİAMI

Dönemin TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri, DKD Eski Başkanı, İBB İl Genel Meclis Üyesi, aktivist Süleyman Solmaz ile derneğimizde söyleşi gerçekleştirdik.

10.10.2020

ANKARA GAR KATLİAMI ANMASI

10 Ekim 2015 de Ankara'da katledilen 103 barış savunucusu arkadaşımızı anmak ve katliamın sorumlularını lanetlemek için, İstanbul Emek Barış ve Demokrasi Güçlerinin çağrısıyla anmaya katıldık.

31.10.2020

YAŞAM HAKKI TORBAYA SIĞMAZ

Ekoloji derneklerinin organizasyonuyla, Maden ve Enerji şirketlerine sınırsız imtiyaz getirecek torba yasayı geri çek! demek için Türkiye genelinde eş zamanlı gerçekleştirilen basın açıklamasına katılım sağladık.

15.11.2020

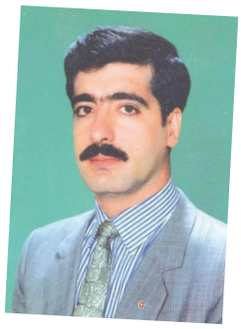

TERÖRÜ LANETLİYORUZ

15 Kasım 2003 tarihinde Neve Şalom Sinagogu'na düzenlenen hain terör saldırısında kaybettiğimiz hemşehrimiz Murat Şahin'in anmasına katıldık.

17.11 2020

TORBA YASA GERİ ÇEKİLSİN

Maden ve enerji şirketlerine sınırsız imtiyazlar tanıyan 'torba yasa' ile ilgili Yaşam savunucuları ile birlikte "Torba yasa geri çekilsin" diye haykırabilmek için bir araya geldik.

20.11.2020

ÖĞRENCİ TABLET KAMPANYASI

Dernek üyemiz İsmail Asil'in geçtiğimiz aylarda yayınlanan Tarihin Saklı Sayfaları isimli kitabı, okuyucuyla buluşturarak Divriğili Öğrenciler için Tablet Kampanyasına dönüştürmek için bir kampanya başlattık.

DERNEK HABER

25.11.2020

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE **HAYIR**

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü kapsamında Kadın cinayetlerine, şiddete, eşitsizliğe, işsizliğe, yoksulluğa, güvencesizliğe, gericiliğe, tacize, tecavüze, istismara, katliamlara ve savaşlara karşı YAŞAMIMIZI SAVUNMAK İÇİN sokaklardaydık.

29.11.2020

SOSYAL MEDYA
DKD CANLI YAYIN

Yönetim Kurulu Başkanımız Cafer Yıldız, Divriği Kültür Derneği çalışmaları, Divriği Üretim ve Pazarlama Koop bilgilendirme ve ülke gündemi ile ilgili, facebook canlı yayınında üyelerimizle sohbet için buluştu.

29.11.2020

SOSYAL BÜTÇE SOSYAL DEVLET

Derneğimizin de bileşeni olduğu İstanbul Emek Barış ve Demokrasi Güçlerinin gerçekleştirdiği, Pandemi nedeniyle yaşanan ölümlerin durdurulması için alınması gereken önlemlerle ilgili basın açıklamasına katılım sağladık.

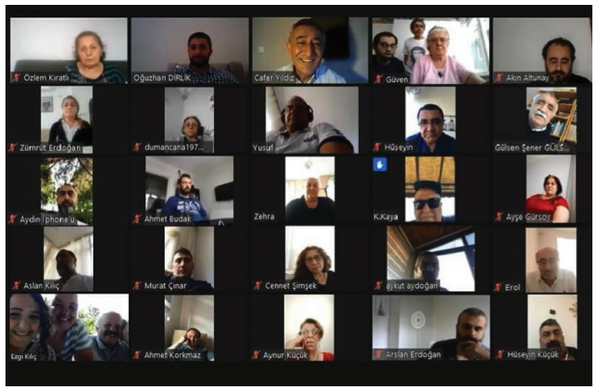

Çevrimiçi toplantı gerçekleştirildi

26 Mayıs Salı günü 60 üyemizin katılımı ile Online Genel Üye Toplantımızı gerçekleştirdik.

Dernek Başkanımız Cafer Yıldız'ın açılış konuşmasının ardından Divan Başkanı seçilen Ezgi Kılıç, toplantı gündemi bilgilendirmesini üyelerimizle paylaştıktan sonra, Yönetim Kurulu Sekreteri Aslan Kılıç'a faaliyet sunumu için ilk sözü verdi. Sunumun ardından Yönetim Kurulu Üyesi Murat Türkyılmaz mali raporu okudu. Daha sonra Gençlik Kurulu Başkanı Gamze Altunay, Kadın Kurulu Başkanı Zümrüt Erdoğan ve Danışma Meclisi Başkanı Ahmet Korkmaz faaliyetler hakkında bilgi verdiler. Bilgilendirmelerden sonra geçilen müzakerelerde söz alan katılımcılar, gündeme ve dernek faaliyetlerine dair görüş ve önerilerini sunduktan sonra dernek başkanımızın kapanış konuşmasıyla ve sağlıklı günlerde en kısa zamanda buluşma temennileriyle toplantı sona erdi.

Toplantının hazırlık aşamasında emeği geçen dostlarımıza, katılan üyelerimize ve teknik anlamda destekleri için Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı İbrahim Tataroğlu'na teşekkür ederiz

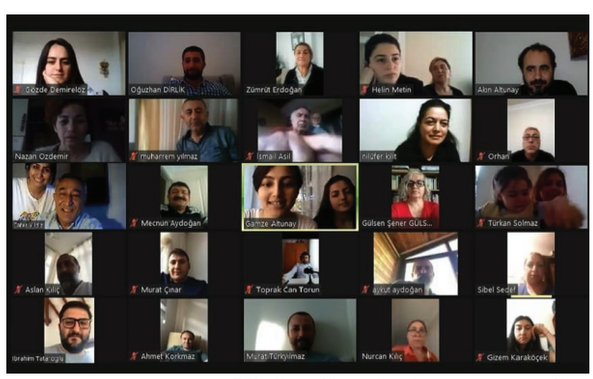

Bilgilendirmelerden sonra geçilen müzakerelerde söz alan katılımcılar, gündeme ve dernek faaliyetlerine dair görüş ve önerilerini sundu...